

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/129/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7107216474
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7107216474.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobkyne: I. F., K.. XX. XX. XXXX, O. B. S., K. S. XX, zastúpenej Mgr. Ing. Petrom Holéczym, advokátom so sídlom v Košiciach, Vojenská 5, proti žalovanému: Y. F., K.. XX. XX. XXXX, O. B. S., Č. XX, zastúpenému JUDr. Veronikou Kitovou, Štúrova 20, Košice, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 22. novembra 2018 sp. zn. 15C/113/2007

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 22.novembra 2018 č.k. 15C/113/2007- 1588 nasledovne:

I. Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že z vecí patriacich do BSM určuje do výlučného vlastníctva žalobkyne záhradu nachádzajúcu sa v katastrálnom území E., R. S.H. - P. Z., R. S. H., G. K. J. Č.. XXXXX v hodnote 30.500 Eur.

II. Žalobkyňa je povinná vyplatiť žalovanému sumu 14.763,75 Eur s tým, že túto čiastku povoľuje žalobkyni splatiť v splátkach nasledovne: sumu 9.505 Eur so splatnosťou do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a sumu 5.258,75 Eur mesačne po 100 Eur so splatnosťou jednotlivej splátky do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť za vyporiadanie BSM súdny poplatok vo výške 472 Eur na účet Okresného súdu Košice I do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný nahradiť trovy štátu vo výške 459,85 Eur na účet Okresného súdu Košice I do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Vo vzťahu k žalobkyni štátu nárok na náhradu trov nepriznáva.

VI. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 22. novembra 2018 č. k. 15C/113/2017-1588 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) nasledovne: „Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje záhradu nachádzajúcu sa v katastrálnom území E., R. S. - P. Z., R. S. H., G. K. J. Č.. XXXXX.

Žalobkyňa je povinná vyplatiť žalovanému sumu 9 505 Eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 000 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť za vyporiadanie BSM súdny poplatok vo výške 617 Eur na účet Okresného súdu Košice I do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť trovy štátu vo výške 659,85 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo vzťahu k žalobkyni štátu nárok na náhradu trov štátu nepriznáva.

Stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.?

2. Rozhodol tak o návrhu žalobkyne, ktorou sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov s tým, že manželstvo medzi stranami sporu bolo uzavreté dňa 28.4.1989 a rozvedené právoplatným a vykonateľným rozsudkom dňa 16.7.2004.

3. Súd ešte rozsudkom z 2.12.2014 č. k. 15C/113/2007-991 rozhodol o návrhu tak, že nehnuteľnosť - záhradu o výmere 789 m², V. Č.. XXX/X, S.. Ú.. E., R. S. - P. Z., R. S. H., G. K. J. Č.. XXXXX Správy katastra Košice prikázal do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v podiele 1/2. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 41.386 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok bol zrušený Krajským súdom v Košiciach uznesením zo dňa 29.9.2016 č. k. 6Co/59/2015-1122 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd vo veci doplnil dokazovanie a zistil skutkový stav, podľa ktorého z listu vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie E., obec S. - P. Z., R. S. H. a zhodnej výpovede strán sporu vyplýva, že za trvania manželstva strany sporu nadobudli zo spoločných prostriedkov záhradu o výmere 789 m² na parcele č. XXX/X v hodnote 30.500 Eur. Zo súhlasných výpovedí strán sporu súd zistil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí suma 4.650 Eur ako všeobecná hodnota firmy STROJTAS s.r.o. (podnik), ktorá bola v priebehu konania stanovená znaleckým posudkom znaleckej organizácie Košice Audit s.r.o. č. 2/2014 ku dňu zániku manželstva dňa 16.7.2004. Do masy BSM patrí zhodnotenie vstupných investícií použitých na rekonštrukciu rodinného domu na LV č. XXXX, S.. Ú.G. W. Q. vo vlastníctve žalovaného vo výške 5.919 Eur, životné poistenie žalovaného od B.M.G. INVEST s.r.o. vo výške 120 Eur. Tiež zhodnotil, že ku dňu zániku manželstva 16.7.2004 nebola pohľadávka žalovaného voči spoločnosti Horizont Slovakia a.s., ktorá je v konkurznom konaní, vyplatená. Ohľadne hnutelných vecí uvedených v návrhu na začatie konania strany sporu zhodne ustálili, že ich nežiadajú vyporiadať, preto ich súd do masy BSM nezahrnul. Iné aktíva ani pasíva patriace do BSM neboli stranami sporu preukázané.

4. Právne vec posúdil podľa § 391 CSP, § 143, § 144, § 145 ods. 1, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3, § 150 Občianskeho zákonníka, čl. 8 a § 191 CSP.

5. K požadovanému vysporiadaniu záhrady súd uviedol, že žalobkyňa sa v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 13C/17/2011 domáhala určenia spôsobu hospodárenia so spoločnou vecou, ako aj nariadenia predbežného opatrenia voči žalovanému a žiadala, aby bola výlučne ona oprávnená užívať nehnuteľnosť - záhradu patriacu do BSM. Rozsudkom zo dňa 27.8.2012 č.k. 13C/17/2011-91 súd jej žalobe vyhovel, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2012, z čoho vyplýva, že žalobkyňa počnúc dňom 3.10. 2012 predmetnú nehnuteľnosť výlučne užíva. Posudzovanú nehnuteľnosť - záhradu súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne so zreteľom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu v bode 63. zrušujúceho uznesenia, keďže žalobkyňa počnúc dňom 3.10. 2012 predmetnú nehnuteľnosť výlučne užíva a iný spôsob vyporiadania sa javí ako neúčelný.

6. Pokiaľ ide o všeobecnú hodnotu záhrady, túto súd stanovil na sumu 30.500 Eur, vychádzajúc pritom zo záverov súkromného znaleckého posudku H.. X. Č., ktorý predložil žalovaný, podľa ktorého všeobecná hodnota záhrady je 17.500 Eur a všeobecná hodnota prípojky je 13.000 Eur. S námietkou žalobkyne spočívajúcej v nesprávnom predmetného znaleckého posudku sa súd vysporiadal tak, že hodnoteniu znaleckého posudku podľa § 191 CSP nepodliehajú znalecké závery v zmysle ich odbornej správnosti, súd hodnotí presvedčivosť posudku čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými prevedenými dôkazmi, pričom v danom prípade bolo potrebné ustáliť všeobecnú hodnotu záhrady, všeobecnú hodnotu prípojky a určiť hodnotu investícií

do prístavby rodinného domu. Po preskúmaní súkromného znaleckého posudku súd konštatoval, že znalec so zreteľom na svoje odborné znalosti a skúsenosti a zistené doplňujúce informácie prehľadným a logickým zdôvodnením vyložil svoje odborné závery, z ktorých pri zodpovedaní každej dielčej odbornej otázky postupoval. Súdny znalec H.. X. Č. na pojednávaní dňa 10.4.2018 zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z vlastných šetrení a dôkazov, ktoré mu predložil žalovaný. Vyhotovil zameranie stavby a následne ocenil nehnuteľnosti cenami podľa systému Odis (správne EDIS, pozn. odvolacieho súdu) príslušného obdobia v zmysle použitej metodiky, ktorá je stanovená vo Vyhláske č. 492/1994 Zb., použil program Hypo a následne vypracoval znalecký posudok. Hodnotu nehnuteľnosti súdny znalec stanovil v súlade so zaužívanou súdnou praxou, podľa ktorej sa vychádza zo stavu, ktorý je určený kvantitou a kvalitou v danom čase, avšak z ceny platnej v dobe vyporiadania. Znalec svoje závery vysvetlil aj v konfrontácii na pojednávaní so súdnym znalcom H.. Š., ktorý vypracoval znalecký posudok na základe uznesenia súdu. H.. Š. vypracoval znalecký posudok ohľadne výšky investícií do prístavby rodinného domu a v konfrontácii so znalcom H.. Č.A. sa ospravedlnil súdu i stranám sporu v tom zmysle, že jeho znalecký posudok nie je správny, lebo nesprávne ohodnotil niektoré položky, najmä čo sa týka množstva materiálu použitého na rekonštrukciu domu, keďže došlo k technickej chybe. Súkromný znalecký posudok H.. Č. bol vypracovaný v súlade s platnou úpravou, znalec zdôvodnil výber vhodnej metodiky pre výpočet všeobecnej hodnoty a zohľadnil jednotlivé kritériá, ktoré majú vplyv na stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti. Pokiaľ závery znaleckého dokazovania nekopírovali požiadavky žalobkyne určiť inú hodnotu nehnuteľnosti, nemožno ich z tohto dôvodu hodnotiť ako nesprávne a nedostatočné.

7. V ďalšom vyargumentoval, prečo nebol dôvod, aby súd prikázal žalobkyni dvojtretinovú hodnotu záhrady, tak ako to žiadala vo svojom podaní z 8.11.2017. Dôvodil, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že sa pričínila záväznejším spôsobom o nadobudnutie záhrady a že má nárok na vyššiu hodnotu. V prejednávanej veci nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali, aby sa súd pri vyporiadaní odchyľil od zásady rovnosti podielov účastníkov na spoločnom majetku, preto súd vychádzal z § 150 OZ a teda, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Investície rodičov žalobkyne vo výške 10.000 Sk boli použité aj pre záhradu vo vlastníctve rodičov, ktorá susedí so záhradou strán sporu. Rodičia darovali túto sumu 10.000 Sk obom manželom, čo potvrdila vo výpovedi na pojednávaní dňa 17.5.2018 svedkyňa Q. S., matka žalobkyne. Z jej výpovede vyplynulo, že na začiatku manželstva strany sporu kupovali záhradu a na to im rodičia žalobkyne požičali 24.000 Sk. Počas manželstva splatili rodičom sumu 13.500 Sk a nesplatili im sumu 8.500 Sk, ktorú súd vyhodnotil ako dar rodičov obom stranám sporu, keďže strany sporu žili usporiadane ako manželia, investovali finančné prostriedky spoločne do záhrady, ktorá susedila so záhradou rodičov, kde sa taktiež investovali spoločné prostriedky. Preto tvrdenie svedkyne, že peniaze darovali len výlučne dcére, súd vyhodnotil ako účelové, keďže vzťahy medzi manželmi sa po rozvode manželstva narušili. Žalobkyňa namietala hodnotu investícií do záhrady stanovenú H.. Č. a žiadala, aby súd vychádzal z jej návrhu, t.j. zo sumy 10 €/m², a to v podaní z 8.11.2017. Svedok H.. V. Z. ako sused vedľajšej záhrady uviedol, že za prípojku sa platila suma okolo 25.000 Sk, keďže verejný elektrický rozvod a vodovodný rozvod sa pripájali na štyri časti. Boli tam teda štyria investori, ktorí túto sumu zaplatili s tým, že žalovaný platil a vybavoval všetko spoločne aj za záhradu rodičov žalobkyne, ktorí majú záhradu vedľa, aj za záhradu strán sporu, čo vyplynulo z výpovede svedka a žalovaného.

8. Podľa záverov znaleckého posudku č. 2/2014 vypracovaného spoločnosťou Košice Audit, s.r.o., Košice, všeobecná hodnota podniku STROJTAS, s.r.o., ktorého počas trvania manželstva bol žalovaný konateľom (od 26. 4. 1997), ku dňu vypracovania znaleckého posudku (r. 2014) predstavuje sumu 4 650 Eur, čo nebolo medzi stranami sporu sporné.

9. Žalobkyňa a žalovaný vo výpovedi zhodne uviedli, že počas trvania manželstva postavili prístavbu k rodinnému domu vo vlastníctve žalovaného na Č. T. Č.. XX B. S., G. K. J. Č.. XXXX, S.. Ú. W. Q., v ktorej počas manželstva žili. Spolu s prístavbou rodinného domu sa robila rekonštrukcia celého domu, čo nebolo sporné. Na rekonštrukciu domu boli použité spoločné prostriedky strán sporu spolu vo výške 349.049 Sk, ktoré sú opísané v znaleckom posudku H.. Č. na strane 32 znaleckého posudku. Otec žalovaného H.. F. F. vypovedal, že rodinný dom zakúpil spoločne s manželkou a po uzavretí manželstva strán sporu vkladali spoločne s manželkou všetky svoje finančné prostriedky, ktoré získali dedením z USA, vo výške okolo 200 000,- Sk a z predaja vinice a tiež z predaja domu po matke. Keď žalobkyňa prišla do domu bývať ako nevesta, všetky práce na dome už boli dokončené, lebo sa jednalo o starý dom zo 60-tych rokov a rekonštrukcia bola nevyhnutná. Všetky finančné prostriedky,

keďže medzičasom manželka zomrela, investoval zo spoločných úspor, ktoré mal s manželkou, aj do prístavby domu. Svedok B. F., brat žalovaného, na pojednávaní dňa 17. 5. 2018 vypovedal, že rodičia chceli urobiť prístavbu k rodinnému domu už v roku 1979, potom však ich mama ochorela a v roku 1984 zomrela. V rámci prístavby vznikli dva celky s jedným vchodom, hore na poschodí býval žalobca so žalovanou, on býval dole s otcom, prístavba sa začala realizovať v roku 1990 a bolo nutné zobrať pôžičku. Časť mali našetrenú rodičia, asi 150.000 Sk a časť sa zobrala stavebná pôžička vo výške 200.000 Sk, ktorú zobrali žalobkyňa a žalovaný s tým, že svedok sa podieľal 50 % splácaním na tejto pôžičke, a to tak že 500 Sk dával žalobkyni a neskôr žalovanému. Po ich rozvode splácal sám 1.000 Sk na účet Slovenskej sporiteľne a.s. Zo zhodných výpovedí strán sporu súd zistil, že mali počas trvania manželstva pôžičku zo Slovenskej sporiteľne a.s. vo výške 200.000 Sk, pôžičku splácali spoločne počas trvania manželstva a splatili ju vo výške 51.294 Sk, čo preukázali výpismi u účtov. Pôžičku splácal po zániku manželstva žalovaný sám, čo preukázal výpismi z účtov, žalovaný po rozvode manželstva splatil sumu 150.000 Sk. Celá pôžička teda bola splácaná tak, že polovicu splácali strany sporu počas trvania manželstva a druhú polovicu splácal brat žalovaného B. F., tak, že každý mesiac dal peniaze k rukám strán sporu a tak splatil sumu 25.647 Sk a strany sporu splatili sumu 25.647 Sk. Tieto okolnosti vyplynuli z výpovede brata žalovaného B. F., otca žalovaného H. F. a rodinného priateľa P. I., keďže dvaja bratia mali byť do budúcnosti spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, v ktorej bývali, preto sa logicky podieľali aj spoločne finančne na rekonštrukcii domu. Svedkovia boli súdom poučení o následkoch krivej výpovede podľa § 196 CSP, preto súd nemal dôvod im neveriť. Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.9.2008 predložil dôkazy - list adresovaný Ministerstvu spravodlivosti SR, ktorým preukazuje, že pre účely dedičského konania je poručníkom maloletého B. svedok F. F.. Maloletý B. a žalovaný dedili ako nástupcovia po matke žalovaného Q. B. F. a po jej sestre X. Q., zomrelej v USA (list zo dňa 25. 2. 1985), list F. F. zo dňa 16. 5. 1985 Federálnemu ministerstvu zahraničných vecí, rozhodnutie o dedení po nebohej Q. B. F. sp. zn. D 939/84, podľa ktorého dedili tieto nehnuteľnosti po svojej matke, znalecký posudok o hodnote nehnuteľnosti v I., znalecký posudok o hodnote nehnuteľnosti v Č., ktoré boli použité pre účely dedičského konania. Podľa záverov znaleckého posudku k nehnuteľnosti v katastrálnom území Č., hodnota nehnuteľnosti predstavovala 75.469,06 Kčs. Žalovaný ďalej predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne, a.s., resp. prehľad o tom, kedy bol zamestnaný jeho brat B. F. a potvrdenie, resp. prehľad, kedy bol brat na základnej vojenskej službe, teda 1.11.1992, 4.8.1993 bol prepustený, vzhľadom na námietky žalobkyne, že brata živil jeho otec. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne Košice zo dňa 22.6.2018 bol B. F. samostatne zárobkovo činnou osobou od 1.6.1991 do 29.2.1992 a zamestnancom v pracovnom pomere od 17.6.1992 do 10.8.1993, od 3.10.1994 do 12.6.1995, od 23.6.1997 do 15.8.1997, od 14.8.1997 do 22.4.1998, od 11.5.1998 do 31.5.1998, od 1.6.1998 do 6.8.1999, od 1.4.2000 do 30.6.2000, od 17.7.2000 do 31.12.2000, od 1.1.2001. Výšku investícií do rodinného domu zo strany žalovaného, jeho rodičov a jeho brata mal súd preukázanú listinnými dôkazmi predloženými žalovaným podľa § 204 CSP. Žalobkyňa v tomto smere žiadne dôkazy súdu neponúkla. Súd preto vychádzal z dôkazov predložených žalovaným, o dôveryhodnosti ktorých nemal pochybnosti.

10. Vzhľadom na opakovane meniace sa tvrdenia a žalobné návrhy žalobkyne, čo patrí do BSM, akú hodnotu majú aktíva a pasíva patriace do BSM, nové návrhy na vyporiadanie BSM, v jej ústnych a písomných vyjadreniach, súd vyhodnotil tieto návrhy tak, že tvrdenia žalobkyne sú účelové v snahe vyhnúť sa negatívnym následkom, t.j. vyplateniu zákonného podielu na BSM žalovanému.

11. Strany sporu sa podieľali na celkových investíciách do rekonštrukcie domu sumou 25 647 Sk. Ak teda 80.529 Eur je 100 % vklad a spoločný vklad 25.647 Sk je 7,35 %, tak do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí suma 5.919 Eur (t.j. 7,35 % zo sumy 80.529 Eur).

12. Do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patrí suma vo výške 5.919 Eur, t.j. suma za splatenie pôžičky poskytnutej stranám sporu vo výške 200.000 Sk počas trvania manželstva, výťažok z predaja firmy Strojtas, s.r.o. vo výške 4.650 Eur (cena podniku), záhrada v hodnote 30.500 Eur, výťažok z B.M.G. INVEST s.r.o. vo výške 120 Eur, spolu hodnota vecí patriacich do BSM je vo výške 41.189 Eur, podiel každej zo strán sporu je potom vo výške 20.595 Eur. Súd zdôraznil, že môže vyporiadať iba tie veci, hodnoty a investície, ktoré tvoria súčasť BSM, ktoré strany sporu urobia predmetom konania v rámci 3-ročnej lehoty od zániku ich BSM. Súd môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý strany sporu výslovne učinili predmetom vyporiadania. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM môže súd vyporiadať len ten majetok, ktorý strany sporu navrhli k vyporiadaniu do 3 rokov od jeho zániku. Pokiaľ by bol súd posúdil sumu 30.000 Sk, dar od otca žalobkyne, ako investíciu do cudzej veci, tento

nárok zanikol po dvoch rokoch od investície, po právoplatnosti rozvodu manželstva (§ 100 Občianskeho zákonníka, § 107 Občianskeho zákonníka). Sumu 30.000 Sk, t.j. 1 000 Eur - dar od otca žalobkyne, ktorá výška nebola medzi stranami sporu sporná, súd posúdil ako vnos žalobkyne do majetku žalovaného. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.000 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, lebo nepatrí do BSM.

13. Súd prikázal záhradu do výlučného vlastníctva žalobkyni, preto je žalobkyňa povinná vyplatiť žalovanému zákonný podiel na BSM vo výške 9.505 Eur (30.500 Eur - 20.595 Eur) do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni bola poskytnutá dlhšia lehota 90 dní na plnenie za účelom zabezpečenia si peňažných prostriedkov.

14. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, lebo vyporiadanie BSM bolo v záujme oboch strán sporu. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť za vyporiadanie BSM súdny poplatok odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch a položkou 6 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov. Výrok o náhrade trov štátu odôvodnil tým, že z finančných prostriedkov štátu bolo vyplatených na znalecké dokazovanie spolu 1.319,71 Eur. Žalobkyňa bola od platenia súdnych poplatkov oslobodená a žalovaný bol preto povinný zaplatiť polovicu trov štátu t.j. 659,85 Eur.

15. Proti predmetnému rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, pokiaľ ide o výroky I., II. a VII. a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Uviedla, že prvostupňový súd v predchádzajúcom rozsudku zo dňa 2.12.2014 prikázal žalovanému na vyrovnanie podielov zaplatiť žalobkyni sumu 41.386 Eur. Ďalej uviedla, že žalobkyňa v opakovanom prvostupňovom konaní zohľadnila všetky vzájomné tvrdenia účastníkov, svedkov a znalcov a navrhla súdu riešenie vo forme logickej a prehľadnej tabuľky, ktorú súčasne urobila súčasťou predmetného odvolania. Mala za to, že úprava tabuľky je korektná a v podstate sa nelíšila od výsledkov prvého prvostupňového konania, pričom všetky číselné údaje v tabuľke boli žalobkyňou pravidelne podrobne komentované a vysvetlené v písomných vyjadreniach súdu aj pri každej zmene. Uviedla, že prvý prvostupňový rozsudok bol krajským súdom zrušený a vrátený na doplnenie, spresnenie a úpravu, čoho sa prvostupňový súd skutočne držal a dokazovanie podrobne doplnil najmä výsluchom znalca. Zrušenie svojho prvého prvostupňového rozsudku však prvostupňový súd pochopil ako totálnu kritiku alebo možno aj kvôli ješitnosti prevrátil pôvodný rozsudok z výsledku z plus 41.386 Eur na mínus teda - 9.505 Eur. Teda novým rozsudkom súd urobil úplný kotrmelec a od pôvodného rozsudku sa líši o sumu vyše 50.000 Eur presne 50.891 Eur, čo je 1.533.142 Sk.

16. Poukázala na to, že spochybnila dôkazy o finančných prostriedkoch žalovaného ako píše aj súd prvého stupňa v bode 6. svojho odôvodnenia rozsudku a poukázala na svoj bod č. 1.6. z vyjadrenia z 26.9.2018, v ktorom uviedla, že dedičstvo po matke žalovaného predstavovalo len 170.000 Sk, t. j. 5.643 Eur, aj to je len číselné vyjadrenie teoretickej hodnoty inak nepredajných nehnuteľností, nie peniaze samotné. Takže tvrdenie žalovaného na akýsi vklad svojich vlastných peňazí do nehnuteľnosti je iluzórne. Nehovoriac o tom, že týchto 170.000 Sk bolo navyše ešte rozdelených medzi troch dedičov v určitom pomere.

17. Uviedla, že odôvodnenie rozsudku v bode 10., že vraj účastníci ako manželka nadobudli počas manželstva záhradu 30.500 Eur, nemá oporu v ničom. Nie je to pravda, ide o nesprávne skutkové zistenie súdu. Navyše úvaha súdu, že prednosť pred skutočnosťou, ktorú všeobecne by mal vyvodzovať, teda zistiť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti zodpovedajúcu trhovej cene v predmetnej lokalite podľa informácií obchodných spoločností, ktoré sa zaoberajú predajom, kúpou a prenájmom nehnuteľností v danej lokalite, pričom rozhodujúca je hodnota, za akú možno v danom mieste a čase takúto nehnuteľnosť nadobúdať, lebo iba takýto postup zodpovedá rovnakému postaveniu účastníkov, dal súd prednosť súkromnému znaleckému posudku predloženého protistranou, je v zjavne v rozpore s elementárnou spravodlivosťou. Pritom ona príslušné dôkazy do sporu priniesla, teda neostala nečinná a sú v súdnom spise.

18. Mala za to, že súd nerešpektoval § 143 až § 148a OZ a § 149 až § 151 OZ. Poukázala konkrétne na to, že podľa § 149 ods. 4 OZ sú podiely oboch spoluvlastníkov rovnaké a to sa týka aj ostatných majetkových práv, ktoré sú pre manželov spoločné. Ďalej podľa § 149 ods. 1 OZ sa rozdelenie prevedie ku dňu zániku BSM, teda ku dňu 16.7.2004, čiže neprihliada sa na spoločné príjmy

a spoločné výdavky účastníkov pred dňom 16.7.2004, ktoré sú neuplatniteľné na žiadnej strane sporu. Taktiež sa prihliada na majetok v BSM, ktorý je v tento deň v BSM účastníkov sporu. Okrem toho poukázala na § 150 OZ, podľa ktorého sú podiely oboch manželov rovnaké. Problematiku individuálnych výdavkov žalovaného pred dátumom sobáša považuje za irelevantnú. Problematiku spoločných príjmov, respektíve spoločných výdavkov účastníkov pred dňom 16.7.2004 teda počas manželstva považuje rovnako za irelevantnú. Je treba ich považovať ako 50 % na všetko, vrátane financovania prístavbu domu. Rovnako problematiku individuálnych výdavkov žalovaného po dni 16.7.2004, teda po rozvoze, považuje za rovnako irelevantnú. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení svojho rozsudku v bodoch 16. až 23. uvedené uviedol, avšak v skutočnosti sa toho nedržal. Úvaha súdu v bode 32. ohľadne ospravedlnenia sa súdneho znalca na pojednávaní ohľadne jednej jedinej položky neznamená popretie tohto znaleckého posudku úplne, ale práve len v tej jedinej položke a túto znalec vyčíslil, na základe čoho žalobkyňa svoj návrh upravila presne o uvedenú chybu znalca vo svojom podaní z 26.9.2018 a súd následne po výsluchu znalca prakticky tento znalecký posudok úplne nivlizoval bez akéhokoľvek dôvodu. Bod 33. odôvodnenia rozsudku je úvahou nezodpovedajúcou skutočnosti. Žalobkyňa nežiada 2/3 hodnotu záhrady zadarmo, ale záhradu v celosti v hodnote, aká je slušná a spravodlivá, teda v hodnote 5.260 Eur, aká tu je ku dňu skončenia manželstva, teda ku dňu právoplatnosti rozvodu, čo je rozhodujúci dátum a nie v celkom vymyslenej a neodôvodnenej nadobúdacej hodnote, ktorá nezodpovedá zneniu OZ a to § 149 ods. 1 OZ. Je skutkovou chybou súdu, že miešal a nerozoznával nadobúdaci hodnotu a hodnotu majetku BSM ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva, teda ku dňu zániku BSM. Toto súd prvého stupňa miešal a nerozoznával rovnako ani pri jednej nehnuteľnosti.

19. Ďalej mala za to, že úvaha súdu v bode 37. odôvodnenia rozsudku nemá oporu v ničom. Žalobkyňa od počiatku tvrdila všetko rovnako a ku všetkému mala svoje doklady a informácie, ktoré predkladala súdu. Pokiaľ menila tabuľkový návrh, menila ho v súlade s vývojom sporu a so zmenou znaleckých posudkov, teda legitímne a nie účelovo. Takéto vyhodnotenie súdom v neprospech žalobkyne vyvoláva dojem tendenčnosti prístupu ku žalobkyni zo strany súdu, najmä s ohľadom na nekritické prijímanie súdom svedeckých výpovedí brata a otca žalovaného, ktoré žalobkyňa nielen spochybnila, ale priamo uviedla, že z dedičstva, ktoré vraj otec žalovaného dostal, nevzišli žiadne hotovostné peniaze a to ani z dedičstva v SR a z dedičstva z USA a priamo uviedla dôkazy, že brat žalovaného väčšinu času vôbec nikde nepracoval a teda nemal z čoho na pôžičky prispievať. Pýtala sa, prečo by sa strany sporu podieľali na celkových investíciách do rekonštrukcie domu sumou iba 25.647 Sk teda sumou 851 Eur, keď len na pôžičkách, ktoré vyplatila podľa účtovných dokladov žalobkyňa uhradila 1.870,7 Eur. Tak toto je vlastne nevysvetliteľné. Celá úvaha súdu je od základu chybná logicky a matematicky. Navyiac si manželia zobrali pôžičky v hodnote minimálne 2x po 100.000 Sk, čo sa rovná zhruba 6.639 Eur. Pritom si celé zariadenie ponechal žalovaný sám a zásadne sa má vyporiadať celé BSM. Navyiac takáto úvaha súdu je v zjavnom rozpore s kogentnými zákonnými ustanoveniami o zániku BSM po rozvoze § 149 až § 151 OZ. Bod 38. odôvodnenia rozsudku je celkom postavený na vode. Správna úvaha by mala byť iná a to: zistenie a vyčíslenie hodnoty majetku v deň zániku BSM a rozdelenie majetku v pomere 1 : 1 medzi účastníkmi. To sa neuskutočnilo. Potom navyiac vyčíslenie, čo ktorý účastník vynaložil zo svojho na majetok vo výlučnom vlastníctve druhého z manželov v priebehu samotného manželstva, keďže vynakladali ako manželia spoločne na prestavbu a prístavbu domu, je treba všetok tento príspevok sčítať, teda nielen výslovný príspevok manželky- žalobkyne, ale aj príspevok manžela - žalovaného samotného, tento predeliť na polovicu a až tento výsledok je ten, ktorý hľadáme. Súd zabudol, že sa v priebehu manželstva jednalo o spoločne hospodáriacich manželov a nie o dve samostatne hospodáriace jednotky. Súd tak dospel k celkom nesprávnym skutkovým zisteniam a následne k celkom nesprávnemu právnemu ohodnoteniu. Mimochodom aj v dôsledku nekritického vyhodnotenia účelových tvrdení svedkov žalovaného, ktorí majú záujem na výsledku a podľa toho vypovedali. Pričom žalobkyňa výpovede otca a brata žalovaného, ako aj tretieho svedka významne spochybnila priamo na mieste. Naopak súd neprikladal žiadnu váhu svedectvu matky žalobkyne, ani dokonca originálu písomného dokladu od mŕtveho otca žalobkyne, ktorou len jej teda žalobkyni výslovne daroval sumu 8.500 Sk, teda viac než tretinu hodnoty záhrady v celkovej cene 24.000 Sk sa rovná 796,66 Eur. Už aj porovnaním týchto čísiel sa javí suma 30.500 Eur oproti 797 Eur nezmyselne určená. Žalobkyňa pripúšťa sumu 7.890 Eur ako odpovedajúcu sumu cene záhrady, ale keďže jej tretina záhrady bola darovaná, žiadala, aby jej záhrada bola prisúdená za sumu 2/3 zo sumy 7.890 Eur, teda za sumu 5.260 Eur. Pri nezmyselne určenej cene 30.500 Eur by sa tejto záhrady z dôvodu svojej finančnej situácie musela vzdať. V tomto prípade sa nedá veľmi hovoriť o vlastných prostriedkoch ani jednej strany, ktoré by behom manželstva vynakladala na výlučný majetok druhej strany. S výnimkou odpustenej pôžičky zo strany rodičov žalobkyne. Všetky ostatné prostriedky boli vložené zo spoločných prostriedkov účastníkov na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve druhého

účastníka a preto je ich treba najprv sčítať a potom deliť dvomi. Na toto súd úplne zabudol a preto mu aj vyšiel nezmyselný záver rádovo a diametrálne sa líšiaci od prvého rozsudku. Ďalej uviedla, že jej nie je jasná suma v bode 39. odôvodnenia rozsudku, odkiaľ sa vzala suma 5.919 Eur. 200.000 Sk/30,126 konverzný kurz je totiž 6.638,78 Eur a nie 5.919 Eur. Vyčísľovanie percent 7,35 % je úvaha priečiaca sa rozumu. Ak totiž 80.529 Eur sa rovná 2.426.016,5 Sk a je 100 %, tak 7,35 % z toho je 178.312,22 Sk a rovná sa 5.919 Eur. To je síce pravda, ale odkiaľ sa vzalo kľúčových 7,35 % ? Prečo by mali manželka dať len 7,35 %, keď logické je, že pri podiele dedičstva 1/2 : 1/4 : 1/4 na žalovaného pripadá 1/4, žalovaný by mal teda dať na rekonštrukciu starého domu 25 % = 1/4 a na svoju vlastnú prístavbu 100 % a keďže toto hradili manželka spoločne a nerozdielne, tak žalobkyňa ako manželka prispela teda podielom 1/2 = 50 %. V bode 7. odôvodnenia rozsudku spomína súd sumu 349.049 Sk ako sumu na rekonštrukciu domu. Čo sa týka požiadavky na rekonštrukciu domu, od nej ale žalobkyňa odstúpila úplne a žiadala len primeraných zákonných 50 % z hodnoty prístavby domu, ktorú robili spoločne so žalovaným zo spoločných prostriedkov v manželstve. Nedá sa povedať, že prístavbu platil len žalovaný, pretože išlo o spoločné prostriedky manželov žijúcich v BSM a je úplne jedno, či z pôžičky, či z vlastných. Každopádne išlo o peniaze spoločné. A hodnota tejto prístavby v deň právoplatnosti rozvodu, teda ku dňu zániku BSM nebola len 349.049 Sk, ale v súlade s množstvom posudkov predložených v tomto spore do súdneho spisu bola podstatne vyššia. A to aj po úprave prevedenom znalcom pri poslednom ústnom výsluchu a bola zrejme známa, a to 87.328 Eur. Prečo súd nezobral túto hodnotu prístavby v deň zániku BSM do úvahy, keďže ide o kogentné ustanovenie OZ, nie je jasné a je proti ustanoveniu zákona. Pokiaľ svedkovia: brat a otec žalovaného prispievali na rekonštrukciu svojho vlastného domu v podiele 1/2 + 1/4, teda spolu 75 %, tak je to správne, žalovaný len podielom 1, to sa rovná 25 %, ale tejto časti sa žalobkyňa predsa vzdala úplne. Takže ostáva iba 100 % podiel na prístavbe manželov, účastníkov sporu, z ktorých žalobkyňa požaduje zákonných 50 % a nie 7,35 %. Svedecké výpovede z roku 2008 o nejakom prispievaní okrem rekonštrukcie domu aj na prístavbu v rokoch cca 1999 až 2000 nemajú ani opodstatnenie, prečo by svedkovia zrazu prispievali na prístavbu v cudzom vlastníctve, keď mali dosť výdavkov na výdavky na rekonštrukciu svojho vlastníctva, teda svojej časti domu. Zjavne 18 rokov od udalosti sú svedecké výpovede nevierohodné. V ostatnom žalobkyňa odkazuje na ňou predložené písomné doklady a iné písomnosti do spisu, menovite hlavne na svoje vyjadrenia zo dňa 26.9.2018, ale aj ostatné.

20. Navyiac upriamila pozornosť na to, že je zastúpená prostredníctvom uznesenia CPP Košice, ktoré konštatovalo jej situáciu, že je v hmotnej núdzi, takže prichádza do úvahy jednak splácanie z jej strany, maximálne v splátkach po 50 Eur mesačne a jednak, ak by mala ostať nezmyselná suma 30.500 Eur za náhradu, tak sa jej žalobkyňa radšej vzdá v prospech žalovaného s tým, že naopak on jej vyrovná odpovedajúci podiel, pretože ostalo všetko jemu. Čo sa týka odôvodnenia súdu, prečo prisúdil záhradu žalobkyňi, že jednak v inom spore žalobkyňa žiadala priznanie tejto záhrady do užívania, bolo to v tom čase z dôvodu, že žalovaný chodil tajne na záhradu a tuneloval ju, teda všetko z nej bral do svojho vlastníctva a snažil sa odpredať aj vodovodnú prípojku. Nakoniec dala do pozornosti očividnú nespravodlivosť rozsudku, keď ona sama sa musela po rozvode pod násilím vystáť zo štvorpodlažného domu, v ktorom pôvodne s manželom žila a nechala mu tam aj všetko zariadenie a ktoré spolu financovala a podľa rozhodnutia tohto súdu má ešte doplatiť žalovanému 9.500 Eur. Generálne radový rozdiel a diametrálny rozdiel druhého rozsudku prvostupňového súdu proti svojmu prvému rozsudku líšiaci sa o sumu 50.891 Eur, čo je 1.533.142-Sk, je zjavne nespravodlivý, dosiahnutý veľmi divnými úvahami. Žalobkyňa predpokladá, že určite ani odvolací súd svojím zrušujúcim rozsudkom nesledoval takýto účel. Zo všetkých dôvodov navrhla predmetný rozsudok zrušiť v napadnutom rozsahu, prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne záhradu v hodnote 5.260 Eur, žalovaného zaviazat' k povinnosti vyplatiť jej na vyrovnanie podielu z majetku BSM sumu 44.978 Eur a priznať žalobkyňi 100 % podiel nákladov sporu alebo alternatívne rozsudok zrušiť v napadnutom rozsahu, vrátiť spis súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie a žalobkyňi priznať 100 % podiel nákladov odvolacieho konania.

21. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie tiež žalovaný a to predovšetkým proti časti o trovách konania, ale čiastočne aj proti podstate veci. Uviedol, že pod bodom 39. a 40. odôvodnenia súd označil veci, ktoré patria do BSM a uviedol, že do tejto masy patria veci, ktoré žalobca označil najneskôr do troch rokov po právoplatnosti rozvodového rozsudku. Žalobkyňa podala žalobu o vyporiadanie BSM jeden deň pred uplynutím tejto trojročnej doby a pokiaľ ani posledný deň lehoty neoznačila aj ostatné veci ako patriace do BSM, nemal sa tým súd zaoberať, respektíve nemal tieto oneskorene označené veci zahrnúť do BSM. Ide hlavne o hodnotu firmy STROJTAS 4.650 Eur. Navrhol

odvolaciemu súdu, aby z masy majetku BSM vynechal hodnotu STROJTAS-u. Okrem toho namietal povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 617 Eur a trovy štátu 659,85 Eur z dôvodu, že počas konania na výzvu súdu platil preddavky na znalecké dokazovanie, ktoré v konečnom rozhodnutí súd neodpočítal od jeho poplatkovej povinnosti.

22. Žalovaný v podaní označenom ako doplnenie odvolania uviedol, že dňa 17.3.2014 zaplatil na účet súdu 2x po 100 Eur, a to 1x pre znalecké dokazovanie znalcom H.. Š. a 1x preddavok na znalecké pre druhého znalca H.. Č. a dňa 6.6.2018 zaplatil na základe výzvy súdu sumu 6,64 Eur, spolu tak zaplatil sumu 206,64 Eur, ktorú navrhol odvolaciemu súdu zohľadniť a odpočítať z už uloženej povinnosti.

23. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že úvahy žalobkyne v podanom odvolaní sú ďalšie nepodložené výmysly, keď žalobkyňa vytvorila nové tabuľky, zobrazila aj jednu z tabuliek, na ktorú už dávnejšie poukázala. Poukázal na nové invektívy voči jeho osobe, keď žalobkyňa píše, že žalovaný zo záhrady odnášal všetky veci a devastoval celú záhradu. Súd hodnotil záhradu v zmysle znaleckého posudku znalca z roku 2017 a 2018. V týchto posudkoch bola určovaná hodnota záhrady podľa skutočného stavu. Keby záhrada alebo inžinierske siete boli nejakým spôsobom zdevastované ako tvrdí žalobkyňa, znalec by tieto skutočnosti popísal a hodnotil v posudku. Toto je jasný príklad postoja žalobkyne k vyporiadaniu BSM a ten nemožno hodnotiť inak, ako prázdne lži a demagógiu. Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť.

24. Potom, čo odvolací súd vrátil súdu prvej inštancie vec ako predčasne predloženú s poukazom na obsah odvolania žalovaného, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu má odstrániteľné vady, a čo Okresný súd Košice I vyzval žalovaného na odstránenie väd odvolania, žalovaný vo svojom spresnení odvolania zo dňa 7.8.2018 uviedol, že navrhuje, aby súd do masy BSM nezapočítal hodnotu firmy STROJTAS z dôvodu, že žalobkyňa rozšírila okruh majetku BSM o túto položku po lehote. Preto mal za to, že do BSM patrí majetok v hodnote 5.919 Eur, záhrada má hodnotu 30.500 Eur a BMG 120 Eur, spolu 36.539 Eur oproti pôvodnému podaniu po odpočítaní hodnoty firmy STROJTAS. Polovica podielu každého z manželov je 18.269,50 Eur. Ak žalobkyňi pripadne záhrada v hodnote 30.500 Eur, bude jej podiel väčší o 12.230,50 Eur, než jej patrí a podiel žalovaného by bol o túto sumu menší. Preto na vyrovnanie podielov má vyplatiť žalobkyňa žalovanému sumu 12.230,50 Eur. Na základe toho navrhol zmeniť napadnutý rozsudok v 2. odseku výroku tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému sumu 12.230,50 Eur do 40 dní po právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ ide o 4. odsek výroku rozsudku, tento navrhol zmeniť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť za vyporiadanie BSM súdny poplatok vo výške 544,36 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ ide o 5. odsek napadnutého rozsudku, odvolaciemu súdu navrhol ho zmeniť tak, že žalovaný je povinný nahradiť trovy štátu vo výške 459,85 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

25. Žalobkyňa sa k doplnenému odvolaniu vyjadrila namietaním, že spresnenie odvolania bolo doručené súdu až dňa 7.8.2020, teda určite nie v rámci 15-dňovej lehoty na podanie odvolania a teda odvolací súd by na takéto doplnenie ani nemal brať ohľad. Napriek tomu uviedla, že rozšírenie okruhu majetku BSM o hodnotu firmy STROJTAS, s.r.o. v lehote dlhšej ako tri roky od rozvodu predstavuje doplnenie a spresnenie žaloby z dôvodu, že nemala žiadne doklady, pretože všetky doklady pred ňou zámerne skrýval žalovaný a ten dokonca na začiatku aj pred súdom tvrdil, že žiadnu firmu nemá, čiže súd klamal. K námietke žalovaného, že na vyrovnanie žiada súdom priznať sumu 12.230,50 Eur uviedla, že na takto vymyslenú sumu v žiadnom prípade nereflektuje a trvala na tom, že práve naopak žalovaný jej má uhradiť na vyrovnanie podielu sumu 44.978 Eur. Pri vymyslenej cene 30.500 Eur za záhradu žiadala súd, aby záhrada bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalovanému. Podľa jej zistení záhrada vo vrchu je prakticky nepredajná. Zistila to ponúknutím predaja prostredníctvom realitných kancelárií, ktoré odmietli takúto ponuku vôbec prevziať, keďže záhrada v kopci je reálne nepredajná. Zdôraznila, že zatiaľ čo žalovaný užíva po celú dobu od roku 2006 spolu manželmi postavenú nehnuteľnosť prístavby k rodinnému domu, ona sama musí bývať a platiť si drahý podnájom v cudzom byte. V trojizbovom byte, z ktorého žalovaný vypratá manželku so synom v roku 2006, dokonca doteraz prenajíma tento byt nájomníkom a má z toho trvalý príjem 500 až 600 Eur mesačne, t. j. aj proti dobrým mravom, preto nepotrebuje sama záhradu, ale potrebuje peniaze na kúpu vlastného bývania. Pôvodne reflektovala na záhradu pri cene 5.260 Eur vzhľadom na to, že z veľkej časti túto záhradu zaplatili rodičia žalobkyne, ale pri vymyslenej cene 30.500 Eur ju musí odmietnuť. Čo sa týka BMG, všetky peniaze, ktoré počas manželstva boli investované do BMG, investoval výlučne žalovaný na svoje meno. Vklady išli zo spoločných peňazí. Vysoké úroky 36 % 4x do roka boli vyplácané do jeho vlastných rúk. Práve preto,

že zmluvy urobil len na svoje vlastné meno. Žalobkyňa nikdy z týchto peňazí nedostala vôbec nič. Preto žiadala v súlade s odvolaním, aby celá suma 120 eur z titulu BMG bola priznaná žalobkyni, čiže aby jej boli vyplatené. Vo vzťahu k 4. odseku výroku pokiaľ ide o povinnosť žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 544,36 Eur, táto výška neodpovedá rozsudku len z dôvodu svojvoľného odpísania hodnoty firmy STROJTAS, s.r.o. a teda s týmto žalobkyňa nesúhlasí. Vo vzťahu k požadovanej náhrade trov štátu vo výške 459,85 Eur uviedla, že táto výška poplatku nezodpovedá rozsudku a pravdepodobne je to spôsobené chybou v písaní, čo treba vyjasniť a s tým žalobkyňa nesúhlasí.

26. Žalovaný vo svojich nasledovných podaniach v odvolacom konaní k záhrade uviedol, že záhrada je takmer už teraz v centre mesta, od centra je pešou chôdzou 15-20 minút, je tam prístup autom a niektoré nehnuteľnosti užívajú majitelia celoročne na bývanie. Jej hodnota stúpila v priebehu sporu zvyšovaním cien a teraz uplynutím času. Žalobkyňa najprv chcela, aby ju vyplatil z hodnoty domu, potom mu zakázala prístup do záhrady, potom chce aj záhradu. K nejakej výplati z B.M.G. Invest s.r.o. má vedomosť o tom, že ešte počas trvania manželstva BMG a spol. skrachovalo a oni patrili k tým, ktorým nevrátili žiadne peniaze. O tom boli predložené aj doklady. Vo vzťahu k spoločnosti STROJTAS s.r.o. oznámil, že už dávno nie je spolumajiteľom a ani konateľom spoločnosti, k čomu pripája potvrdenie konateľa spoločnosti p. I., ktorý tiež potvrdzuje, že do spoločnosti nikdy nevložil žiadne peniaze, iné prostriedky, nikdy mu zo spoločnosti neboli vyplácané peniaze ani iné benefity, čo vždy vravel pred súdom.

27. Žalobkyňa vo svojom písomnom podaní z 11.1.2022 označenom ako konečné vyjadrenie k záhrade uviedla, že záhradu vyberal žalovaný a vybral ju na kopci kvôli výhľadu na Košice, keď ide o nepraktickú lokalitu, kde prístup je od autobusovej zastávky viac ako pol kilometra hore, najprv po asfaltovej ceste, ďalej cesta k záhrade pokračuje strmým kopcom po hline a kameňoch. Záhradu chcela predať záhradu už dávno, avšak nikto o ňu nemá záujem, pretože sa tam nedá postaviť žiadny rodinný dom kvôli zosuvu pôdy, je to strmý kopec, kde sa nedostanú hore ani niektoré autá. Túto záhradu odmietajú ponúkať aj realitné kancelárie. Preto apelovala, že záhradu na strmom kopci s hnitou unimobunkou nepotrebuje, od narodenia má obojstranné vykĺbenie Coxov a nevládze tam chodiť a ani nemá dôvod. Potrebuje, aby ju žalovaný vyplatil alebo jej kúpil byt.

28. Na základe výzvy odvolacieho súdu žalovaný zaslal zmluvu o prevode obchodného podielu týkajúcu sa spoločnosti STROJTAS s.r.o., pričom podal vyjadrenie reagujúc na podanie žalobkyne, v ktorom zdôraznil, že žalobkyňa neustále opakuje svoje blúznenia o jeho zisku zo STROJTASU, tiež bludy o záhrade a klamstvá o jej výlučných investíciách do rekonštrukcie rodinného domu Č. XX B. S.. Uviedol, že z pripojenej zmluvy je zrejmé, že jeho obchodný podiel bol predaný za odplatu 1 Euro a že sa tak stalo počas manželstva. Nárok na výplatu polovice tejto sumy si žalobkyňa uplatnila po skončení trojročnej prepadnej lehoty, a preto zdieľal názor, že suma 50 centov ako jej podiel z BSM žalobkyni nepatrí. V ďalšom bode uviedol, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá je v susedstve so záhradou ako súčasťou BSM a je aj podielovou spoluvlastníčkou prístupovej cesty k tejto nehnuteľnosti spolu so svojim bratom. Žalovaný spoluvlastníkom prístupovej cesty nie je a nemá k záhrade žiadny prístup. Súčasne ani iný prístup nie je možný. Preto prikázanie záhrady žalovanému je nielen neúčelné, ale aj nelogické. Okresný súd v rozhodnutí zo dňa 22.11.2018 to takto a ešte podrobnejšie odôvodnil, keď záhradu previedol do vlastníctva žalobkyne. V konaní 13C/17/2011 Okresný súd Košice I vyhovel žalobe I. F., ktorou sa domáhala určenia spôsobu užívania záhrady, vyhovel aj predbežnému opatreniu a určil žalovanú ako výlučne oprávnenú záhradu užívať. Žalovaná dôvodila mimo iného tým, že je podielovou spoluvlastníčkou susednej nehnuteľnosti a podielovou spoluvlastníčkou prístupovej cesty k náhrade. Žalobkyňa záhradu užíva sama, výlučne sama odo dňa 3.10.2012. Navrhuje preto, aby záhrada bola prevedená do výlučného vlastníctva žalobkyne. K financiám na rekonštrukciu domu uviedol, že k týmto sa už opakovane vyjadroval, pričom na svojich prednesoch trvá. Na spresnenie investícií boli vypočutí svedkovia. Vlastníkom polovice domu boli ich nebohí rodičia. Oni spolu už dávno šetrili na rekonštrukciu, ktorá sa začala až po smrti matky. Všetky rodičovské úspory, všetky peniaze z dedičstiev po príbuzných tvorili investície na úpravu domu. K týmto prispieval brat a on. Počas spolužitia v manželstve bolo investovaných do rekonštrukcie minimálne množstvo peňazí, pretože podstatná časť ich v BSM spoločných zárobkoch bola použitá na chod rodiny a domácnosti. Toto riešil súd prvého stupňa a s týmto odôvodnením sa stotožňuje. K fotografiám z priečelia rodinného domu uviedol, že tieto nedokazujú žiadne z tvrdení žalobkyne, sú rozmazané a nie je zrejmé, kedy boli fotografie robené. Žalobkyňa môže uviesť ako komentár k fotografiám čokoľvek.

29. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorá tvorí súčasť predmetného podania žalovaného vyplýva, že predmetnú zmluvu uzatvorili ako zmluvné strany predávajúci Y. F. a ako nadobúdateľ H.. Q. X. podľa § 115 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bol obchodný podiel prevádzajúceho, ktorý zodpovedá vkladu do základného imania spoločnosti vo výške 6.640 Eur, pokiaľ ide o obchodnú spoločnosť STROJTAS, s.r.o. V zmysle bodu 3 predmetnej zmluvy bola dojednaná odplata za prevod prevádzaného obchodného podielu vo výške 1 Euro, ktorú sa prevádzajúci zaviazal uhradiť v hotovosti pri podpise zmluvy. Zmluva bola uzatvorená dňa 8.10.2021 a bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, súčasne je opatrená tiež osvedčením o uznaní podpisu na listine podpisujúcimi za svoj vlastný Mestskou časťou Košice-Západ dňa 12.10.2021.

30. Žalobkyňa potom, čo jej predmetné vyjadrenie žalovaného spolu s listinným dokladom - zmluva o prevode obchodného podielu boli doručené, podala vyjadrenie, v ktorom poukázala na to, že k prevodu obchodného podielu na základe zaslanej zmluvy o prevode obchodného podielu došlo dňa 8.10.2021, pričom rozvod účastníkov právoplatne nastal dňa 16.7.2004, a teda k predaju nedošlo počas manželstva. Hodnota firmy v rozmedzí rokov 2004 až 2021 sa prirodzene mohla meniť, ale je nepochybné, že firmu manželia nadobudli podľa minule odoslaného dôkazu (obchodného registra) dňa 26.5.1997 a k sobášu účastníkov došlo dňa 28.4.1989, čiže pred založením firmy a hodnota peňažného vkladu bola 200.000 Sk, čo zodpovedá hodnote peňažného vkladu 6.640 Eur, ktorú zaplatil dňa 19.11.2021 nový spoločník pán H.. Q. X.. Podľa všetkého je hodnota firmy teda viac než 6.640 Eur, o čom svedčí ako dôkaz výpis z obchodného registra firmy STROJTAS, s.r.o. K tvrdeniu žalovaného, že nemá prístup na záhradu uviedla, že takéto tvrdenie nie je pravdivé. K záhrade vedie verejne prístupná cesta, ktorá je vždy otvorená a voľná bez akýchkoľvek zábran, rovnako pre peších príbuzných, ako aj pre cyklistov, ako aj pre tých, čo prichádzajú autom. Nie je teda podmienkou voľného slobodného prístupu k záhrade priamo mať spoluvlastnícky podiel aj ku prístupovej ceste a nie je pravdou, že spoluvlastnícky podiel k ceste má brat žalobkyne. Tiež uviedla, že nie je možné spájať pôvodnú žiadosť žalobkyne, aby predbežným opatrením bola záhrada pridelená jej s definitívnym rozhodnutím o vysporiadaní BSM. V čase vydania predbežného opatrenia sa žalovaný ako ex manžel žalobkyne snažil a vyhrážal, že odpredá vodovodnú prípojku na záhradu a elektrickú prípojku na záhradu susedovi, čím by záhradu znefunkčnil a znehodnotil. Len z dôvodu znemožnenia tohto špekulatívneho odpredania vodovodnej a elektrickej prípojky žiadala žalobkyňa v tom čase o vydanie predbežného opatrenia, avšak nemalo to prejudikovať konečné rozhodnutie pri vyporiadaní BSM. K tomu označila ako dôkaz súdny spis sp. zn. 13C/17/11 o výlučné užívanie záhrady do ukončenia BSM. Po právoplatnosti predbežného opatrenia, ktorým bola záhrada prisúdená žalobkyňi, žalovaný chodil naďalej na záhradu, lebo stále mal voľný prístup a následne ju postupne raboval, konkrétne vyraboval pomerne vzrastlé stromy, ktoré sa ešte dali zobrať ako celok bez poškodenia, pec, vonkajší kozub, postupne vyraboval všetky 200 litrové sudy, vonkajšie drevené posúdenie, umývadlo, atď. a po takomto vyrabovaní stratila záhrada pre žalobkyňu zmysel. K tomuto navrhla ako dôkaz výsluch žalobkyne.

31. V zmysle § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

32. Uvedené ustanovenie sa v zmysle § 378 ods. 1 CSP primerane použije aj na odvolacie konanie.

33. Pokiaľ ide o listinu- zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 8.10.2021, z doteraz uvedeného vyplýva, že táto bola predložená v priebehu odvolacieho konania zo strany žalovaného, súčasne bola daná do dispozície na oboznámenie žalobkyňi, pričom žalobkyňa sa k samotnej listine osobitným spôsobom nevyjadrila a jej obsah nespochybnila.

34. Vzhľadom na uvedené nebolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie za účelom vykonania dôkazu touto listinou.

35. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

36. V prejednávanom prípade predmetom konania je vyporiadanie BSM, ide teda o prípad, v ktorom z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania (§ 379 písm. c/ CSP a contrario).

37. Z uvedeného vyplýva, že i keď výroková časť rozsudku o vyporiadaní BSM obsahuje vždy viacero výrokov, treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva strán sporu z BSM a konštituovať ich nové práva. Ak strana sporu napadne odvolaním rozsudok súdu prvého stupňa o vyporiadaní BSM (či už ako celok alebo iba niektorý jeho výrok), odvolací súd nie je v zmysle § 379 písm. c) CSP viazaný rozsahom odvolania. V takom prípade žiadny z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť; odvolací súd musí vždy preskúmať celé rozhodnutie súdu prvého stupňa o vyporiadaní BSM (všetky jeho výroky vo veci samej) a v nadväznosti na výsledky svojho odvolacieho prieskumu môže toto rozhodnutie len ako celok buď potvrdiť alebo zmeniť alebo zrušiť (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 174/2012).

38. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po zistení, že odvolania žalobkyne a žalovaného boli podané včas a smerovali proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal napadnutý rozsudok v celom jeho rozsahu (§ 379 písm. c/ CSP) a osobitne z dôvodov uvedených v odvolaniach, rešpektujúc ustanovenie § 383 CSP, podľa ktorého odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní, ustanovenie § 381 CSP, podľa ktorého odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom, a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario podľa ust. § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

39. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 31.5.2022 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 24.5.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

40. Ako vyplýva z napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na vyporiadanie BSM tak, že poňal do bezpodielového spoluvlastníctva:

a/ záhradu v hodnote 30.500 Eur,

b/ výtazok z predaja firmy STROJTAS, s.r.o. vo výške 4.650 Eur (cena podniku),

c/ sumu 5.919 Eur za splatenie pôžičky poskytnutej stranám sporu vo výške 200.000 Sk,

d/ výtazok z B.M.G. INVEST s.r.o. vo výške 120 Eur, t.j. spolu hodnotu vo výške 41.189 Eur, z čoho na každého zo strán sporu pripadá podiel vo výške 20.595 Eur, ktoré položky vysporiadal tak, že záhradu určil do výlučného vlastníctva žalobkyne (t.j. v hodnote 30.500 Eur) a následne na vyrovnanie podielov určil žalobkyne vyplatiť žalobcu sumou 9.505 Eur (30.500 - 20.595).

41. Okrem toho súd posúdil sumu 30.000 Sk, t.j. 1.000 Eur predstavujúcu dar od otca žalobkyne ako vnos žalobkyne do majetku žalovaného a na zaplatenie tejto sumy zaviazal žalovaného voči žalobkyne.

42. Žalobkyňa vo svojom odvolaní spochybnila I. výrok napadnutého rozsudku (súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje záhradu nachádzajúcu sa v kat. úz. E., R. S.-P. Z., R. S. H., G. K. J. Č.. XXXXX). Namietala, že pokiaľ súd v odôvodnení bodu 10. napadnutého rozsudku uviedol, že ako manželia nadobudli počas manželstva záhradu v hodnote 30.500 Eur, uvedené nemá oporu v ničom. Mala za to, že súd dal prednosť súkromnému znaleckému posudku predloženému protistranou pred informáciami obchodných spoločností, ktoré sa zaoberajú predajom, kúpou a prenájmom nehnuteľností v danej lokalite, pričom rozhodujúca je hodnota, za akú možno v danom mieste a čase takúto nehnuteľnosť nadobudnúť, lebo iba takýto postup zodpovedá rovnakému postaveniu účastníkov. Označila bod 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku za úvahu nezodpovedajúcu skutočnosti. Za skutkovú chybu súdu považovala, že tento miešal a nerozoznával nadobúdaciú hodnotu a hodnotu majetku v BSM ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva, teda ku dňu zániku BSM. Pripomenula, že nežiada 2/3 hodnoty záhrady zadarmo, ale záhradu v celosti v hodnote, aká je slušná a spravodlivá, teda v hodnote 5.260 Eur, aká je ku dňu právoplatnosti rozvodu. Pokiaľ žiadala, aby jej záhrada bola prisúdená z 2/3 jej hodnoty, odôvodňovala to tým, že sa pričínila závažnejším spôsobom o nadobudnutie záhrady. Namietala, že súd neprikladal

žiadnu váhu svedectvu matky žalobkyne a dokonca ani originálu písomného dokladu od mŕtveho otca žalobkyne, ktorou jej výslovne daroval sumu 8.500 Sk, teda viac než 1/3 hodnoty záhrady v celkovej cene 24.000 Sk = 796,66 Eur; už porovnaním týchto čísel sa javí suma 30.500 Eur oproti 797 Eur nezmyselne určená, keď žalobkyňa pripúšťa sumu 7.890 Eur ako odpovedajúcu sumu cene záhrady, ale keďže jej 1/3 bola darovaná, žiada, aby jej záhrada bola prisúdená za sumu 2/3 zo sumy 7.890 Eur, teda za sumu 5.260 Eur. K odôvodneniu súdu, prečo jej prisúdil záhradu vysvetlila, že v inom spore žiadala priznanie záhrady do užívania v tom čase z dôvodu, že žalovaný chodil tajne na záhradu a tuneloval ju, teda všetko z nej bral do svojho vlastníctva a snažil sa odpredať aj vodovodnú prípojku. Podľa obsahu odvolania teda v tejto časti uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

43. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vypočutie svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď, vykonanie nezákonne získaného dôkazu), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

44. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

45. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

46. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

47. Odvolací súd považuje odvolanie žalobkyne, pokiaľ ide o namietaný I. výrok napadnutého rozsudku, za nedôvodné.

48. V konaní medzi stranami sporu nebolo sporným, že predmetná záhrada predstavuje predmet BSM, pretože ju strany sporu nadobudli za trvania manželstva minimálne v časti zo spoločných prostriedkov.

49. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že nepochopením znenia odôvodnenia napadnutého rozsudku v celom jeho kontexte, odvolateľka nesprávne namieta, že súd stanovil nadobúdaciú hodnotu záhrady vo výške 30.500 Eur. Napriek tomu, že súd v bode 10. napadnutého rozsudku uvádza: „...za trvania manželstva strany sporu nadobudli zo spoločných prostriedkov záhradu o výmere 789 m² na parcele č. XXX/X v hodnote 30.500 Eur...“, z kontextu celého rozsudku je zrejmé, že súd ohľadne záhrady sumu 30.500 Eur uvádza ako zostatkovú hodnotu.

50. Pokiaľ ide o ohodnotenie záhrady ako predmetu BSM, súd prvej inštancie správne pri ocenení tohto predmetu BSM vychádzal zo zásady, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a nie k času jeho zániku, hoci zo stavu veci ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Pri stanovení ceny nehnuteľnosti sa vychádza z

ceny nehnuteľnosti obvyklej na danom mieste a v dobe rozhodovania súdu, ktorá vyjadruje aktuálnu trhovú hodnotu nehnuteľnosti. Pokiaľ pri stanovení ceny vyporiadavanej veci nie je možné vychádzať zo zhodného tvrdenia strán sporu, teda pokiaľ sa strany sporu nedohodnú, spravidla súd určuje cenu na základe znaleckého posudku (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 113/2000, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 176/2011).

51. Za účelom ustálenia hodnoty predmetnej nehnuteľnosti v prejednávanej veci bolo vypracovaných niekoľko znaleckých posudkov: znalecký posudok č. 71/2008 znalca B., kontrolný znalecký posudok č. 10/2009 znalca H. Č., ktorý podal v súvislosti s pripomienkami strán sporu tiež odborné vyjadrenie č. 12/2009 a neskôr jeho doplnok č. 17/2014 (na ohodnotenie prípojky vody a elektriny), znalecký posudok č. 72/2009 znalkyne H. S. a napokon súkromný znalecký č. 16/2017 (nesprávne označený ako 16/2016, tak ako uviedol znalec vo svojej výpovedi) znalca H. Č., ktorý stanovil hodnotu záhrady k roku 2017, správne preto súd prvej inštancie prihliadol na znalecký posudok znalca H. Č., ktorý z hľadiska základných zásad pre ocenenie predmetu BSM zohľadňuje základnú zásadu pre ocenenie predmetu BSM a to, že predmet BSM sa oceňuje ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Strany sporu v konaní sa nezhodli ku dňu vyporiadania BSM na odlišnom ohodnotení predmetnej nehnuteľnosti, súčasne žiadna zo strán iný (napr. aktuálnejší) dôkaz nepredložila a takýto dôkaz ani nenavrhol, preto odvolaciemu súdu nezostalo nič iné, než vychádzať z hodnoty predmetnej nehnuteľnosti tak, ako bola ustálená znaleckým posudkom znalca H. Č.. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje a poukazuje na to, že pokiaľ strana sporu namietajúca znalecký posudok, o ktorý súd oprel svoje rozhodnutie pri ohodnotení predmetu BSM, neprodukovala do ukončenia dokazovania na súde prvej inštancie a ani v odvolacom konaní vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania nenavrhol, odvolací súd nemá procesnú možnosť doplniť dokazovanie v tejto otázke. Napokon takýto postup by bol aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

52. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku sa podrobným spôsobom vyjadril k obrane žalobkyne, ktorou namietala nesprávnosť tohto znaleckého posudku (bod 32.), s ktorým vyhodnotením tejto obrany odvolací súd súhlasí a v plnom rozsahu na ne odkazuje. Odvolací súd uvádza, že ustálený metodologický postup na hodnotenie znaleckého posudku neexistuje. Niet však pochyb o tom, že každý znalecký posudok musí spĺňať formálne náležitosti podľa zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (§ 17). Odborné znalecké závery všeobecne v znaleckých posudkoch v zmysle ich správnosti nepodliehajú hodnoteniu súdu, pretože súd môže hodnotiť iba presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu ku zadaniu, jeho logické odôvodnenie a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, čo korešponduje tiež s konštatáciou súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

53. Pokiaľ odvolateľka v odvolaní sa v tejto súvislosti zmienila o znaleckom posudku, konkrétne v bode 7. odvolania, mala zrejme na mysli znalecký posudok znalca H. Š., ktorý však vo vzťahu k oceneniu záhrady nebolo možné použiť, pretože predmetom posudku znalca H. Š. (č. 10/2012 a aj jeho dodatku č. 1/2013) bolo ohodnotenie investícií rodinného domu a prístavky domu a nie ohodnotenie záhrady.

54. Akokoľvek odvolateľka kládla dôraz tiež na existenciu informácií od realitných kancelárií s namietaním, že súd pri ohodnotení predmetnej nehnuteľnosti pred týmito dôkazmi uprednostnil súkromný znalecký posudok, odvolací súd ani na túto odvoláciu námietku prihliadnúť nemohol. K tomu uvádza, že napriek tomu, že za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov, a teda, že nepochybne dôkazom sú aj žalobkyňou poukazované informácie od realitných kancelárií, tieto však v porovnaní so znaleckým posudkom predstavujú ocenenie porovnateľnej nehnuteľnosti v porovnateľnej lokalite a podobne, zatiaľ čo znalecký posudok sa vždy vzťahuje na konkrétnu, v tomto prípade prejednávanú nehnuteľnosť, preto niet rozumného dôvodu, pre ktorý by zo znaleckého posudku nebolo možné vychádzať, ak súčasne tento znalecký posudok ako dôkaz spĺňa tie požiadavky, o ktorých sa súd prvej inštancie zmienil vo svojom bode 32. napadnutého rozsudku. Tým nebola naplnená odvolacia námietka, ktorou odvolateľka namietala, že súd dal prednosť súkromnému znaleckému posudku predloženému protistranou pred informáciami obchodných spoločností, ktoré sa zaoberajú predajom, kúpou a prenájmom nehnuteľností v danej lokalite, čím uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

55. Pokiaľ odvolateľka žiadala, aby jej záhrada bola prisúdená z 2/3 jej hodnoty, odôvodňovala to tým, že sa pričínila závažnejším spôsobom o nadobudnutie záhrady.

56. Otázkou zásluhovosti sa zaoberal napr. aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí I. ÚS 537/12, z ktorého vyplýva o.i.: § 150 Občianskeho zákonníka nevylučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vypořádání spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie i udržanie spoločnej veci, a to tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere, bez toho, aby mu uložil povinnosť, aby druhému manželovi, ktorý sa o jeho nadobudnutie a udržanie nezaslúžil, na vyrovnanie podielu zaplatil určitú finančnú čiastku. Zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vypořádania, a disparita môže byť tak vyjadrená nie iba percentom či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez toho, aby bol zaviazaný finančne sa s druhým manželom, pokiaľ ide o túto vec, vypořadať.

57. Žalobkyňa tvrdenú zásluhovosť uvádzala už v konaní na súde prvej inštancie a s touto jej argumentáciou sa súd náležitým spôsobom vysporiadal v rámci vypořádania BSM. Svedčí o tom najmä bod 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom súd ozrejmil zrozumiteľným a dostatočným spôsobom, prečo neprihliadol na prelomenie zásady rovnosti podielov. Akokoľvek žalobkyňa dôvodila existenciu zásluhovosti na nadobudnutí záhrady patriacej do BSM, uvedené zostalo iba v rovine tvrdenia tak, ako to zhodnotil súd prvej inštancie. Tvrdená zásluhovosť, čo do dôkazného bremena ťažila práve žalobkyňu, ktorá z nej vyvodzovala pre seba priaznivejšie rozhodnutie. Žalobkyňa mala tak nielen povinnosť tvrdenia, ale tiež preukaznú povinnosť, ktorú však neuniesla. V tomto prípade žalobkyňa nedôvodne spochybnila aj hodnotenie vykonaného dokazovania.

58. Odvolací súd pripomína, že podľa čl. 15 základných princípov CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP), pričom vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§ 191 ods. 2 CSP). Judikatúra definuje hodnotenie dôkazov ako činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie (s poukazom na ustanovenie § 187 ods. 1 CSP je súd povinný tiež posúdiť zákonnosť spôsobu získania dôkazu). Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov, z ktorej vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak v tomto smere nemožno vytknúť súdu žiadne pochybenia, potom nie je možné ani polemizovať so skutkovými závermi, resp. namietať, že súd mal uveriť inému svedkovi, alebo že niektorý dôkaz nie je pre skutkové zistenie dôležitý, alebo že z vykonaných dôkazov vyplýva iné skutkové zistenie a podobne.

59. Z obsahu spisu a napadnutého rozsudku plynie, že v tomto smere súdu prvej inštancie žiadne pochybenie (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo) vytknúť nemožno. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli, alebo že by naopak opomenul pre rozhodnutie podstatné skutočnosti v spore preukázané.

60. Odvolateľka v bode 12. odvolania namieta, že súd neprikladal žiadnu váhu svedectvu matky žalobkyne a ani originálu písomného dokladu od mŕtveho otca žalobkyne, ktorou len jej výslovne daroval sumu 8.500 Sk, teda viac než 1/3 hodnoty záhrady. K namietanému odvolací súd uvádza, že súd vykonaním dokazovaním zistil, že: Investície rodičov žalobkyne vo výške 10 000,- Sk boli použité aj pre záhradu vo vlastníctve rodičov, ktorá susedí so záhradou strán sporu. Rodičia darovali túto sumu 10 000,- Sk obom manželom, čo potvrdila vo výpovedi na pojednávaní dňa 17.5.2018 svedkyňa Q. S., matka žalobkyne. Z jej výpovede vyplynulo, že na začiatku manželstva strany sporu kupovali záhradu a na to im rodičia žalobkyne požičali 24 000,- Sk. Počas manželstva splatili rodičom sumu 13 500,- Sk a nesplatili im sumu 8 500,- Sk, ktorú súd vyhodnotil ako dar rodičov obom stranám sporu, keďže strany sporu žili usporiadane ako manželia, investovali finančné prostriedky spoločne do záhrady, ktorá susedila so záhradou rodičov, kde sa taktiež investovali spoločné prostriedky. Preto tvrdenie svedkyne, že peniaze darovali len výlučne dcére súd vyhodnotil ako účelové, keďže vzťahy medzi manželmi sa po rozvoze manželstva narušili. Z uvedeného teda vyplýva, že v konaní bol zistený skutkový stav, podľa ktorého rodičia žalobkyne požičali stranám sporu ako manželom na zakúpenie záhrady sumu 24.000 Sk,

z ktorej manželvia splatili 13.500 Sk a nesplatili 8.500 Sk. Sporným teda zostalo zhodnotenie nesplatenj sumy 8.500 Sk rodičom žalobkyne. Pokiaľ odpustenie tejto sumy zo strany rodičov žalobkyne súd v konečnom dôsledku zhodnotil ako dar obom manželom a nie výlučne dar žalobkyňi, a to napriek výpovedi matky žalobkyne, súčasne za nesporného stavu, že v tej dobe strany sporu žili usporiadanie ako manželvia, investovali spoločne finančné prostriedky do záhrady, ktorá susedila so záhradou rodičov, kde sa taktiež investovali spoločne prostriedky, pretože vzťahy medzi manželmi sa narušili až po rozvode manželstva, nemožno preto vytknúť súdu, že výpoveď matky žalobkyne v tejto časti zhodnotil ako účelovú. Odhliadnuc od uvedeného, ak by aj súd uvažoval so sumou 8.500 Sk, táto predstavovala iba 1/3 z nadobúdacej hodnoty záhrady, čo ale neodôvodňuje bez ďalšieho premietnuť do zásady zásluhovosti na nadobudnutí veci patriacej do BSM, pre ktorú platí, že niektorý z manželov sa mal o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžiť výlučne, resp. v prevažnej miere.

61. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu v otázke, komu zo strán sporu priznať predmet BSM- záhradu, súd prvej inštancie správne prihliadol na užívací stav, podľa ktorého výlučne žalobkyňa užíva predmetnú záhradu od 3.10.2012.

62. V konaní o vyporiadanie BSM sa v súdnej praxi aplikuje aj zásada, aby vec, pokiaľ je to možné, bola prikázaná tomu z bývalých manželov, ktorý ju mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k jej amortizácii. Za jedno z hľadísk pri prikázaní veci v konaní o vyporiadanie BSM sa teda považuje aj dlhodobé užívanie veci týmto bývalým manželom po rozvode manželstva. S uvedeným napokon súvisí tiež zásada účelného využitia veci, ktorá je tiež významná pri rozhodovaní v otázke prikázania predmetu BSM do vlastníctva jedného z bývalých manželov, aj keď to nie je výslovne vymedzené v § 150 OZ (pozri tiež Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, Vybrané otázky aplikačnej praxe, Ivana Zmeková, Iuris libri 2018, str. 286).

63. Aj v prejednávanom prípade záhradu ako predmet BSM užíva dlhodobo výlučne žalobkyňa, pričom sama žalobkyňa v minulosti iniciovala konanie vo veci určenia spôsobu hospodárenia so záhradou ako spoločnou vecou vo svoj prospech. Uvedenie (aj) tejto okolnosti bolo pre súd relevantným z hľadiska zdôvodnenia, prečo súd vyporiadal záhradu v rámci BSM určitým spôsobom. Žalobkyňa v odvolacom konaní netvrdila opak, pokiaľ ide o užívací stav predmetnej záhrady a jej poukaz na dôvody, prečo v inom spore žiadala priznanie tejto záhrady do jej užívania, nie sú pre toto konanie podstatnými. Z toho dôvodu odvolací súd nevyhovel jej návrhu na vykonanie dôkazu- pripojenie súdneho spisu sp. zn. 13C 17/11 o výlučné užívanie záhrady do ukončenia BSM, ktorý podala vo svojom vyjadrení zo dňa 25.4.2022. Odvolací súd nevyhovel tiež návrhu žalobkyne vykonať dôkaz- jej výsluch, ktorý vo vyjadrení súčasne navrhla a ktorý podala na preukázanie svojho tvrdenia v ňom uvedeného, že „Po právoplatnosti predbežného opatrenia, ktorým bola záhrada prisúdená žalobkyňi chodil žalovaný naďalej na záhradu lebo stále mal voľný prístup a ju následne postupne raboval, konkrétne vyraboval pomerne vzrastlé stromy, ktoré sa ešte dali zobrať ako celok bez poškodenia, ďalej pec, vonkajší kozub, postupne vyraboval všetky 200 litrové sudy, vonkajšie drevené posedenie, umývadlo, atď. Po takomto vyrabovaní stratila záhrada pre žalobkyňu zmysel.“ Navrhovaný dôkaz odvolací súd považuje za dôkaz, ktorý nemá relevantnú potenciu v otázke prikázania záhrady jednému z bývalých manželov s nasledujúcim odôvodnením. Tvrdené „vyrabovanie“ záhrady žalobkyňa uviedla v súdnom konaní ešte v roku 2016 potom, čo odvolací súd zrušil rozsudok súdu zo dňa 2.12.2014 vydaný v predmetnom konaní. Z uvedeného vyplýva, že z časového hľadiska ide o okolnosť, ktorá nepredstavuje novú okolnosť, ktorá by nastala až v odvolacom konaní a súčasne, ktorá tvrdená okolnosť napriek tomu žalobkyňi nebránila po celú dobu výlučne užívať predmetnú záhradu, pričom aj podľa obsahu odvolania vyplýva, že hoci žalobkyňa podala odvolanie proti I. výroku napadnutého rozsudku, nenamietala prikázanie záhrady do jej výlučného vlastníctva, tvrdenou okolnosťou sa ani nebránila, iba namietala výšku hodnoty záhrady, o čom svedčí tiež jej odvolací návrh, ktorým navrhla prikázať do jej výlučného vlastníctva záhradu v hodnote 5.260 Eur. Uvedené obdobie platí tiež vo vzťahu k jej tvrdeniu spomenutom po podaní odvolania, podľa ktorého „...záhradu na strmom kopci s hnitou unimobunkou nepotrebuje, od narodenia má obojstranné vykĺbenie coxov a nevládze tam chodiť a ani nemá dôvod...“, pretože tvrdená okolnosť žalobkyňi nebránila po celú dobu výlučne užívať predmetnú záhradu, čo žalobkyňa ani nerozporuje, pričom aj podľa obsahu odvolania vyplýva, že hoci žalobkyňa podala odvolanie proti I. výroku napadnutého rozsudku, nenamietala prikázanie záhrady do jej výlučného vlastníctva, tvrdenou okolnosťou sa ani nebránila, iba namietala výšku hodnoty záhrady, o čom svedčí tiež jej odvolací návrh. Napokon, pokiaľ sa žalobkyňa až po podaní odvolania začala brániť tiež tým, že podľa jej zistení záhrada vo vrchu je prakticky nepredajná, zistila to ponúknutím predaja prostredníctvom realitných

kancelárií, ktoré odmietli takúto ponuku vôbec prevziať, keďže záhrada v kopci je reálne nepredajná a že chcela predať záhradu už dávno, avšak nikto o ňu nemá záujem, pretože sa tam nedá postaviť žiadny rodinný dom kvôli zosuvu pôdy, je to strmý kopec, kde sa nedostanú hore ani niektoré autá, záhradu odmietajú ponúkať aj realitné kancelárie, na uvedenú argumentáciu odvolací neprihliadol, pretože tvrdenú nepredajnosť záhrady žalobkyňa nepreukázala, navyše relevantnou nie je otázka (ne)predajnosti záhrady na účely výstavby rodinného domu (keďže záhrada je prioritne určená na iné účely).

64. V súvislosti s odvolaním žalobkyne proti II. výroku napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné.

65. To, čo tvorí predmet BSM vyplýva z § 143 OZ, ktorý podáva definíciu predmetu BSM, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

66. Konanie o vyporiadanie BSM však nemožno vnímať zužujúco (vyporiadanie sa netýka výlučne predmetu BSM), pretože podľa § 150 vety druhej OZ každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

67. Z uvedeného vyplýva, že pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa uplatňuje tiež zásada refundácie vynaložených nákladov, ktorá je zakotvená práve v druhej vete § 150 OZ a ktorá vychádza okrem iného z toho, že ak bolo zo spoločného majetku manželov investované do oddeleného majetku jedného z manželov, majetková podstata tohto majetku sa nemení a ten i naďalej zostáva oddeleným majetkom tohto manžela a takýmto spôsobom vznikajú pohľadávky oddelených majetkov voči bezpodielovému spoluvlastníctvu a naopak bezpodielového spoluvlastníctva voči oddeleným majetkom každého z manželov. Prostredníctvom § 150 druhej vety OZ sa teda riešia majetkové presuny medzi oddeleným a spoločným majetkom manželov, ku ktorým dochádza počas trvania manželstva.

68. To, či v danom prípade ide o prípad spomínaných presunov alebo nie, je vždy na právnom posúdení súdu, tak ako je tomu aj v prípade posúdenia, či určitá vec (resp. majetková hodnota), patrí vôbec do predmetu BSM.

69. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd zahrnul do masy (predmetu) BSM tiež sumu 5.919 Eur v súvislosti s investíciami manželov do rodinného domu patriaceho do výlučného vlastníctva žalovaného (body 10. a 38.). V tejto súvislosti súd zhodnotil, že medzi stranami sporu nebolo sporným, že počas trvania manželstva postavili prístavbu k rodinnému domu vo vlastníctve žalovaného na Č. T. Č.. XX B. S. G. K. J. Č.. XXXX S.. Ú.. W. Q., v ktorej počas manželstva žili a že spolu s prístavbou rodinného domu sa robila rekonštrukcia rodinného domu, na financovaní ktorej sa spolupodieľal brat žalovaného, pretože žalovaný s bratom mali byť do budúcnosti spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Zo zhodných výpovedí strán sporu súd zistil, že mali počas trvania manželstva pôžičku zo Slovenskej sporiteľne a.s. vo výške 200.000 Sk, pôžičku splácali spoločne a splatili ju vo výške 51.294 Sk, čo preukázali výpismi u účtov. Pôžičku splácal po zániku manželstva žalovaný sám, čo preukázal výpismi z účtov, žalovaný po rozvoze manželstva splatil sumu 150.000 Sk. Celá pôžička teda bola splácaná tak, že polovicu splácali strany sporu počas trvania manželstva a druhú polovicu splácal brat žalovaného B. F., tak, že každý mesiac dal peniaze k rukám strán sporu a tak splatil sumu 25.647 Sk a strany sporu splatili sumu 25 647,- Sk (bod 36.). Z bodu 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej vyplýva, že strany sporu sa podieľali na celkových investíciách do rekonštrukcie domu sumou 25.647 Sk, ak teda 80.529 Eur je 100 % vklad a spoločný vklad 25.647 Sk je 7,35 %, do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí suma 5.919 Eur. Z bodu 10. napadnutého rozsudku súčasne vyplýva, že súd zahrnul do masy BSM (predmetu BSM) zhodnotenie vstupných investícií použitých na rekonštrukciu rodinného domu na LV č. XXXX kat. úz. W. Q. vo vlastníctve žalovaného vo výške 5.919 Eur.

70. Prejednávaný prípad predstavuje prípad vynaloženia spoločných prostriedkov manželov na oddelený (výlučný) majetok žalovaného ako jedného z manželov (tzv. investícia), teda ide o jeden z prípadov predpokladaných podľa § 150 vety druhej OZ.

71. V súvislosti so spomínanými investíciami odvolateľka vo svojom odvolaní v podstate spochybňovala skutkový stav, tak ako bol zistený súdom prvej inštancie, keď polemizovala nad tým, prečo by sa strany sporu podieľali na celkových investíciách do rekonštrukcie domu sumou iba 25.647 Sk, teda spolu sumou 851 Eur, keď len na pôžičkách, ktoré vyplatila podľa účtovných dokladov žalobkyňa sama, uhradila 1870,7 Eur. ... Naviac si manželia zobrali pôžičky v hodnote minimálne 2x po 100 000 Sk = teda 200 000 Sk = zhruba 6639 Eur. Uvedené možno podradiť pod žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. písm. f) CSP.

72. Ani tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne plynie, že súd prvej inštancie vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo. Jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo svedeckých výpovedí, alebo ktoré vyšli najavo inak. V súvislosti s investíciami do prístavby domu (žalobkyňa nepožadovala zohľadniť vynaložené finančné prostriedky zo spoločného majetku na oddelený majetok žalovaného, pokiaľ ide o rekonštrukciu domu, tak ako to uvádza aj vo svojom odvolaní - 13. bod odvolania, pozn. odvolacieho súdu) súd vychádzal pritom zo zhodných výpovedí strán sporu, že mali počas trvania manželstva pôžičku zo Slovenskej sporiteľne a.s. vo výške 200.000 Sk, čo žalobkyňa ani nespochybnila, a jej argumentácia o tom, že zdokladovala, akou čiastkou sama vyplatila pôžičky, nie je spôsobilá skutkové zistenia súdu (viď bod 54. odôvodnenia tohto rozsudku) spochybníť, pokiaľ žalobkyňa v odvolaní súčasne túto námietku bližšie skutkovo nezrejmila.

73. Odvolací súd bol viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd, teda sumou 25.647 Sk predstavujúcou skutočnú hodnotu toho, v akej výške zo spoločných prostriedkov bolo zo strany manželov vynaložené na investície do prístavby domu (na oddelený majetok jedného z manželov). Odhliadnuc od uvedeného, v kontexte toho, akým spôsobom súd ustálil konečnú výšku sumy patriacej do BSM v súvislosti s ustálenou sumou, akou sa podieľali strany sporu na celkových investíciách do prístavby domu, je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobkyne o tom, že výpočet tejto sumy (5.919 Eur) zo strany súdu nie je správny. Odvolací súd napriek tomu súčasne konštatuje, že v odvolaní uvedená predstava žalobkyne o tom, v akej výške je potrebné ohodnotiť vynaloženie spoločných prostriedkov do výlučného majetku žalovaného (ďalej aj rozsah tejto náhrady) a z toho plynúca požiadavka žalobkyne priznať jej 50% z hodnoty prístavby domu (ako výlučného majetku žalovaného), nie je správna. Súčasne odvolací súd v tejto súvislosti nepovažoval za opodstatnenú odvolaciu námietku žalobkyne, pokiaľ táto v súvislosti s predmetnými investíciami manželov do výlučného vlastníctva žalovaného požadovala 50 % z hodnoty prístavby domu majúc za to, že hodnota tejto prístavby v deň právoplatnosti rozvodu teda ku dňu zániku BSM nebola len 349.049 Sk, ale v súlade s množstvom znaleckých posudkov predložených v spore do súdneho spisu bola podstatne vyššia, a to aj po úprave prevedenom znalcom pri poslednom ústnom výsluchu aj presne známa, a to vo výške 87.328 Eur.

74. Aj keď základnou zásadou pri oceňovaní vecí patriacich do BSM je zásada, podľa ktorej sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy sa vyporiadanie vykoná, uvedená zásada sa neuplatní v prípade stanovenia rozsahu náhrady v súvislosti s vynaložením spoločných prostriedkov do výlučného majetku jedného z manželov.

75. Podľa spomínanej druhej vety § 150 OZ je pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva každý z manželov povinný nahradiť to, čo sa vynaložilo zo spoločného majetku na jeho ostatný majetok. Ak zákon používa slová, že je potrebné nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo, potom už z jazykového výkladu vyplýva, že ide o náklad, ktorý bol vynaložený v minulej dobe a jeho výška ku dňu zániku manželstva, ani ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nie je nijako modifikovaná. V prípade spoločnej investície do domu jedného z manželov treba v tomto smere považovať za správny názor, že to čo je povinný nahradiť jeden z manželov, sú finančné prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Ak ide o obstaranie vecí, ktoré boli zabudované do domu jedného z manželov, prípadne o náklady na prácu s tým spojené, potom určujúce sú ceny týchto vecí a prác kedy boli

vynaložené. Zákonodarca vychádza z toho, že manželia spoločne vynaložili spoločné prostriedky na ostatný majetok jedného z nich, a boli s týmto jeho použitím uzrozmenejší a vedomí si toho, že ich vrátenie do bezpodielového spoluvlastníctva bude prichádzať do úvahy len pri jeho vyporiadaní. Potom, pravda v skutočne vynaloženej výške, nie teda v cene zabudovaných vecí a vynaloženej práce, ktoré by mali ku dňu zániku, respektíve ku dňu rozhodovania súdu, to znamená, že ani v prípade vyššej alebo ani nižšej ceny. Práve princíp vyporiadania spočívajúci v tom, že tak sa vyporiadava to, čo bolo manželmi v zhode vynaložené na ostatný majetok jedného z manželov, tiež vylučuje, aby také vyrovnanie bolo nemorálne (pozri tiež Občiansky zákonník, Veľký komentár 1. diel, Imrich Fekete, Eurokodex 2011, str. 901).

76. Z uvedeného vychádza tiež ustálená rozhodovacia prax súdov, z ktorej odvolací súd poukazuje príkladom na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6 MCdo/10/2011, z ktorého vyberá relevantnú časť nasledovne:

„Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ dôvodne vytyka súdu prvého stupňa a odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci v otázke určenia rozsahu náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku účastníkov konania vynaložilo na osobný majetok odporcu v zmysle § 150, druhej časti druhej vety OZ. Súd prvého stupňa pri určení rozsahu tejto náhrady vychádza z toho, že účastníci za trvania ich manželstva zhotovili malú vodnú elektrárňu, na stavbu ktorej boli použité výlučne zdroje z ich spoločného majetku. Elektrárňu, ale nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, pretože podľa svojej povahy slúži výkonu povolania len odporcu. S poukazom na ust. § 150 druhá veta OZ potom z dôvodu vyrovnania toho, čo sa zo spoločného majetku účastníkov konania vynaložilo na osobný majetok odporcu, uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke do 30 dní sumu 37.222,91 €. Pri určení náhrady vychádzal z východiskovej hodnoty (nie všeobecnej ceny, ako to tvrdí dovolateľ) stavby malej vodnej elektrárne určenej znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhady hodnoty nehnuteľnosti v sume 70.965,83 € a zo všeobecnej hodnoty stroj technologickej časti elektrárne v sume 3.475,99 € určenej znalcom z odboru strojárstvo. Tento jeho postup, akceptovaný aj odvolacím súdom, ale nebol v súlade so zákonom.

Podľa druhej vety citovaného ustanovenia pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je každý zo spoluvlastníkov oprávnený požadovať, aby samu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a naopak, je povinný nahradiť, čo zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že v prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich, sú prostriedkami, ktoré je tento manžel povinný nahradiť, prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Pri ich zisťovaní sa vychádza z ceny vecí a prác vložených do jeho ostatného majetku v čase, kedy boli vynaložené, a nie z východiskovej hodnoty (znaleckého odhadu hodnoty za ktorú by bolo možné hodnotenú stavbu nadobudnúť formou výstavby v čase ohodnotenia na úrovni bez daní z pridanej hodnoty) alebo všeobecnej hodnoty zhodnotenej veci (výslednej objektivizovanej hodnoty nehnuteľnosti a stavieb, ktoré je znalecké odhadom ich najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by tieto mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou) v oddelenom majetku jedného z manželov.

Podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľ preto dôvodne vytyka súdom, že pri určení rozsahu toho, čo sa zo spoločného majetku účastníkov vynaložilo na ostatný majetok odporcu, nesprávne vychádzali z východiskovej hodnoty stavby malej vodnej elektrárne (podľa dovolateľa zo všeobecnej ceny elektrárne), respektíve zo všeobecnej hodnoty stroj technologickej časti elektrárne, namiesto prostriedkov skutočne vynaložených na investície do ostatného majetku odporcu, pri zisťovaní ktorých sa malo vychádzať z ceny vecí a prác v čase, kedy boli vynaložené.“

77. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ strany sporu sa v konečnom dôsledku podieľali na celkových investíciách do prístavby domu vo vlastníctve žalovaného v rozsahu 25.647 Sk (851,50 Eur), tak ako to správne zhodnotil súd prvej inštancie, presne táto suma predstavuje rozsah náhrady toho, čo strany sporu ako manželia zo spoločných prostriedkov vynaložili (presunuli) na výlučný majetok žalovaného ako jedného z manželov. Práve táto suma totiž v konečnom dôsledku zodpovedá tým spoločným prostriedkom manželov, ktoré boli nimi vynaložené na oddelený majetok žalovaného v skutočnej výške.

78. Súd prvej inštancie určil rozsah tejto náhrady vo výške 5.919 Eur, teda nesprávne, čím bol naplnený žalobkyňou odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. nesprávneho právneho posúdenia tejto otázky, hoci v konečnom dôsledku s odlišným právnym záverom odvolacieho súdu v porovnaní s predstavou odvolateľky, pokiaľ ide o určenie rozsahu toho, čo manželia vynaložili zo spoločných prostriedkov na oddelený majetok žalovaného v súvislosti s prístavbou domu.

79. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal zaradenie hodnoty firmy STROJTAS s.r.o. do vyporiadania BSM z dôvodu, že zaradenie tejto položky bolo navrhnuté žalobkyňou po lehote 3 rokov, s čím súvisí uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Napriek tomu, že odvolací súd nepovažuje túto odvoláciu námietku za opodstatnenú, vyporiadanie firmy STROJTAS s.r.o. - jej hodnoty súdom nie je správne.

80. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov môžu byť aj iné majetkové hodnoty, najmä podnik a obchodný podiel.

81. V prejednávanej veci súd vyporiadal hodnotu obchodnej spoločnosti STROJTAS s.r.o. Tento postup súdu však odvolací súd považuje za nesprávny, pretože v prejednávanej veci išlo o obchodnú spoločnosť - spoločnosť s ručením obmedzeným, v ktorej sa žalovaný počas trvania manželstva stal spoločníkom, ktorú pojmovo nemožno stotožňovať s podnikom (v ktorom prípade môže byť predmetom vyporiadania BSM hodnota podniku). Podnik sa totiž vždy viaže na osobu podnikateľa (fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského, príp. iného ako živnostenského oprávnenia podľa osobitného predpisu), pričom spoločník v obchodnej spoločnosti z titulu svojej účasti v spoločnosti nie je považovaný za podnikateľa (Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - vybrané otázky aplikačnej praxe, Ivana Zmeková, Iuris libri 2018, str. 81, 87).

82. Odvolací súd uvádza, že skutková okolnosť, podľa ktorej obchodný podiel bol nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, odôvodňuje zaradenie obchodného podielu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uvedené je súladné s už ustálenou rozhodovacou praxou súdov, ale aj aktuálnou právnou literatúrou.

83. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. 2Cdo 168/2005 konštatoval, že obchodný podiel spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý manželmi alebo jedným z nich za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do BSM, predstavuje majetok (hodnotu), ktorý sa v rámci konania o vyporiadanie BSM vyporiadava. Pri oceňovaní obchodného podielu sa vychádza z jeho stavu v dobe zániku BSM, ale z obvyklej ceny danej v dobe vyporiadania. Súd rozhodujúci o vyporiadaní neprikazuje hodnotu obchodného podielu, ale obchodný podiel, ktorý môže byť prikázaný len spoločníkovi obchodnej spoločnosti.

84. Súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov je obchodný podiel (hodnota obchodného podielu), ak bol nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (R27/2007, Rc 68/2005). K názoru, že obchodný podiel ako majetková hodnota je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa prikláňa aj právna teória. Stúpenci tohto názoru argumentujú tým, že s obchodným podielom je spojená určitá majetková hodnota, ktorú možno oceniť v peniazoch, a možno ním aj disponovať. Táto majetková hodnota môže byť samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov z hľadiska § 118 OZ. (Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - vybrané otázky aplikačnej praxe, Ivana Zmeková, Iuris libri 2018, str. 84).

85. Pokiaľ teda platí, že predmetom vyporiadania BSM je obchodný podiel, ktorý patrí zo zákona do masy (predmetu) BSM (hoci ako tzv. iná majetková hodnota), v súlade so zásadou, že súd je povinný v konaní o vyporiadanie BSM vyporiadať celý spoločný majetok, ktorý patril do BSM ku dňu jeho zániku (porovnaj tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 MCdo 5/2018), hoci limitovaný tým, v akom rozsahu strany sporu predmet BSM učinili, nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, ktorý považoval vyporiadanie spoločnosti STROJTAS s.r.o. (po správnom obchodného podielu) za neprípustné, pretože bolo navrhnuté až po uplynutí 3 rokov od zániku BSM.

86. Súd teda nepochybil, pokiaľ sa zaoberal v predmetnom konaní tiež obchodnou spoločnosťou STROJTAS s.r.o., jeho rozhodnutie o tom, že do masy BSM je potrebné zahrnúť hodnotu tejto spoločnosti je však nesprávne. V prejednanom prípade totiž bolo potrebné vyporiadať obchodný podiel tejto spoločnosti a to spôsobom, podľa ktorého súd by priznal obchodný podiel žalovanému ako spoločníkovi obchodnej spoločnosti a súčasne by jeho majetkovú hodnotu zahrnul do masy BSM s povinnosťou žalovaného vyplatiť z tejto hodnoty žalobkyňi na ňu pripadajúci podiel.

87. V priebehu odvolacieho konania žalovaný ako spoločník predmetnej spoločnosti predal obchodný podiel, čím jeho účasť v obchodnej spoločnosti zanikla. V tejto súvislosti na výzvu súdu predložil Zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 8.10.2021.

88. Podľa už ustálenej rozhodovacej praxe súdov platí, že pokiaľ predmetom vyporiadania BSM je tiež obchodný podiel v spoločnosti, avšak počas konania o vyporiadanie BSM došlo k jeho platnému prevodu, vyporiadava sa iba vyplatená cena z tohto prevodu (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obdo 30/2009, sp. zn. 2 Cdo 9/97, porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 177/19).

89. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorá tvorí súčasť predmetného podania žalovaného vyplýva, že predmetnú zmluvu uzatvorili ako zmluvné strany predávajúci Y. F. a ako nadobúdateľ H.. Q. X.Á. podľa § 115 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bol obchodný podiel prevádzajúceho, ktorý zodpovedá vkladu do základného imania spoločnosti vo výške 6.640 Eur, pokiaľ ide o obchodnú spoločnosť STROJTAS, s.r.o. V zmysle bodu 3 predmetnej zmluvy bola dojednaná odplata za prevod prevádzaného obchodného podielu vo výške 1 Euro, ktorú sa prevádzajúci zaviazal uhradiť v hotovosti pri podpise zmluvy. Zmluva bola uzatvorená dňa 8.10.2021 a bola podpísaná obomi zmluvnými stranami.

90. Žalobkyňa k okolnosti prevodu obchodného podielu poukázala na "iba" to, že k prevodu obchodného podielu na základe zaslanej zmluvy o prevode obchodného podielu došlo dňa 8.10.2021, pričom rozvod účastníkov právoplatne nastal dňa 16.7.2004, a teda k predaju došlo nie počas manželstva. Hodnota firmy v rozmedzí rokov 2004 až 2021 sa prirodzene mohla meniť, ale je nepochybné, že firmu manželia nadobudli podľa minule odoslaného dôkazu (obchodného registra) dňa 26.5.1997 a k sobášu účastníkov došlo dňa 28.4.1989, čiže pred založením firmy hodnota peňažného vkladu bola 200.000 Sk, čo zodpovedá hodnote peňažného vkladu 6.640 Eur, ktorú zaplatil dňa 19.011.2021 nový spoločník pán H.. Q. X.. Podľa všetkého je hodnota firmy, teda viac než 6.640 Eur, o čom svedčí ako dôkaz výpis z obchodného registra firmy STROJTAS, s.r.o.

91. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný preukázal výšku predajnej ceny, ktorú žalobkyňa súčasne ani nespochybnila. Preto odvolací súd v súvislosti s položkou obchodného podielu zahrnul do masy BSM hodnotu 1 Euro, t.j. vyplatenú cenu z tohto prevodu.

92. Súd prvej inštancie výrokom III. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.000 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

93. Z bodu 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že sumu 30.000 Sk, t.j. 1.000 Eur - dar od otca žalobkyne, ktorá výška nebola medzi stranami sporu sporná, súd posúdil ako vnos žalobkyne do majetku žalovaného. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1 000 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, lebo nepatrí do BSM.

94. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe čoho táto suma podľa súdu predstavuje vnos žalobkyne. Ak táto suma predstavuje výlučné finančné prostriedky žalobkyne (dar od otca žalobkyne) a mali byť použité na výlučné vlastníctvo žalovaného, zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by sa pri vyporiadaní malo prihliadať na to, čo jeden z manželov vynaložil zo svojho majetku na oddelený majetok druhého manžela. Na túto skutočnosť nemôže prihliadať ani súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva v režime ustanovenia § 150 OZ (Občiansky zákonník, Veľký komentár 1. diel, Imrich Fekete, Eurokodex 2011, str. 898).

95. Na strane súdu preto ide o nesprávne právne posúdenie tejto "položky" ako vnos žalobkyne do majetku žalovaného, pretože suma 1.000 Eur ako výlučný majetok žalobkyne, hoci použitý na oddelený majetok žalovaného, nie je predmetom vyporiadania BSM.

96. Do masy BSM patrí tiež suma 120 Eur titulom výťažku z B.M.G. INVEST s.r.o., ktorú položku strany sporu vo svojich odvolaniach nenapadli, súčasne odvolací súd nezistil nesprávnosť posúdenia tejto položky súdom.

97. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov možno konštatovať, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patrí záhrada v hodnote 30.500 Eur, suma 851,50 Eur (25.647 Sk), suma 1 Euro, suma 120

Eur, spolu hodnota vecí patriacich do BSM je vo výške 31.472,50 Eur, podiel každej zo strán sporu je potom vo výške 15.736,25 eur. Žalobkyňa svojim odvolaním neuspela proti I. výroku, teda bolo potrebné určiť predmetnú záhradu do výlučného vlastníctva žalobkyne v hodnote 30.500 Eur, na základe čoho na vyrovnanie podielu na žalobkyňu pripadá voči žalovanému suma 14.763,75 Eur (30.500 - 15.736,25).

98. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že vyporiadal bezpodielové manželstvo strán sporu určením záhrady v hodnote 30.500 Eur do výlučného vlastníctva žalobkyne (I. výrok) a súčasne zaviazal žalobkyňu k povinnosti zaplatiť žalovanému vyrovnací podiel vo výške 14.763,75 Eur (II. výrok).

99. Pokiaľ žalobkyňa vo svojom odvolaní v súvislosti s povinnosťou vyplatiť žalovanému vyrovnací podiel požadovala splácanie z jej strany maximálne v splátkach po 50 Eur mesačne, odvolací súd k uvedenému uvádza nasledovné.

100. Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP, (2) Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (3) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

101. Z ust. § 232 ods. 2, ods. 3 CSP vyplýva, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Aj keď súčasná právna úprava v porovnaní s predchádzajúcim Občianskym súdnym poriadkom to výslovne neuvádza, podľa názoru odvolacieho súdu právna úprava ust. § 232 ods. 3 vety druhej CSP v sebe subsumuje tiež právo súdu stanoviť lehotu na plnenie v splátkach, pretože aj v tomto prípade ide v konečnom dôsledku o dlhšiu lehotu na plnenie; rozdielom je to, že nebude plnené naraz, ale v určitých etapách. Platí preto, že procesná norma ako hlavné (prioritné) pravidlo určuje, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinný subjekt splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výnimka z tejto zásady je založená na vlastnej úvahe súdu (t. j. možná i bez návrhovej dispozície povinného, spravidla však s ňou spojená), že pokiaľ sa jedná o peňažné plnenie, nemusí byť celé zaplatené do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ale môže sa vykonať povedzme aj v splátkach. Každá takáto výnimka (bez ohľadu na jej konkrétny obsah) sa považuje vždy za osobitnú (exkluzívnu) výhodu povinného (dlžníka), ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného (veriteľa). Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu oprávneného a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu.

102. V prejednávanej príhode súd určil žalobkyňu v súvislosti s jej povinnosťou zaplatiť žalovanému vyrovnací podiel lehotu 90 dní s odôvodnením, že táto dlhšia lehota slúži za účelom zabezpečenia si peňažných prostriedkov.

103. Odvolací súd tým, že zmenil napadnutý rozsudok vo výške vyrovnacieho podielu ako povinnosti žalobkyne voči žalovanému, keď žalobkyňa v konečnom dôsledku uložil zaplatiť vyššiu sumu, odôvodňuje umožniť žalobkyňu uloženú povinnosť zaplatiť (splácať) v splátkach podľa výroku rozsudku, súčasne nie v požadovanej výške 50 Eur mesačne, ktoré odvolací súd považuje za neprímerane nízke (žalobkyňa by v konečnom dôsledku splácala svoju povinnosť 24 rokov).

104. V danom prípade odvolací súd určil, že priznané peňažné plnenie možno uskutočniť nasledovne: 9.505 Eur so splatnosťou do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a sumu 5.258,75 Eur mesačne po 100 Eur so splatnosťou jednotlivej splátky do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod hrozbou straty výhody, čo na jednej strane zohľadňuje právo oprávnenej osoby na splnenie povinnosti v primeranej lehote a na strane druhej aspoň čiastočne zohľadňuje požiadavku žalobkyne splácať vyrovnací podiel, pokiaľ nie je v jej silách zaplatiť túto čiastku jednorazovo. Žalobkyňa minimálne od roku 2018, kedy bolo rozhodnuté napadnutým rozsudkom, mala primeraný čas na to, aby si finančné záležitosti zariadila tak, aby v prípade danej povinnosti, s ktorou musela v zásade počítat, túto vedela splniť bez toho, aby tým neprímerane zasiahla do oprávnených práv druhej strany (t.j. pokiaľ ide o čiastku 9.505 Eur) a súčasne z dôvodu zmeny výplatnej povinnosti zo strany odvolacieho súdu, t.j. pokiaľ ide o navýšenú sumu 5.258,75 Eur, túto povolil žalobkyňu splácať mesačne po 100 Eur zohľadniac jej majetkové pomery s prihliadnutím na to, že výplatná povinnosť žalobkyne výrazným spôsobom v tejto časti nezasiahne do práva žalovaného na zaplatenie sumy v primeranej lehote.

105. Spôsob, akým odvolací súd rozhodol o vypoíadaní BSM strán sporu, si vynútil tiež zmenu IV. výroku napadnutého rozsudku ako závislého výroku, keďže sa zmenila hodnota, z ktorej sa odvíja poplatková povinnosť v tomto prípade výlučne žalovaného podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch v spojení s položkou 6 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov. Súdny poplatok za vypoíadanie BSM vo výške 3% sa vypočítava z predmetu konania (aktív), t.j. v tomto prípade zo sumy 31.472,50 Eur a na žalovaného (t.j. v 1) tak pripadá suma 472 Eur, na zaplatenie ktorej ho odvolací súd zaviazal.

106. Čiastočne dôvodné je odvolanie žalovaného voči V. výroku napadnutého rozsudku. Predmetným výrokom súd zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť trovy štátu vo výške 659,85 Eur, pričom žalovaný v odvolaní namietal, že počas konania na výzvu súdu platil preddavky na znalecké dokazovanie: dňa 17.3.2014 zaplatil na účet súdu 2x po 100 Eur a to 1x pre znalecké dokazovanie znalcom Ing. Ščerbom a 1x preddavok na znalecké pre druhého znalca H.. Č. a dňa 6.6.2018 zaplatil na základe výzvy súdu sumu 6,64 Eur, spolu tak zaplatil sumu 206,64 Eur, ktorú navrhol odvolaciemu súdu zohľadniť a odpočítať z už uloženej povinnosti.

107. V súvislosti so súdom nariadeným znaleckým dokazovaním, štát vyplatil na znalecké dokazovanie spolu 1 319,71 Eur; žalobkyňa bola od platenia súdnych poplatkov oslobodená, preto žalovaný bol povinný nahradiť polovicu týchto trov štátu. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný zaplatil na účet súdu preddavky na znalecké dokazovanie spolu vo výške 200 Eur (č.l. 813 a 814 spisu), preto súd pochybil, pokiaľ v súvislosti s touto povinnosťou neodpočítal žalovanému ním zaplatené preddavky vo výške 200 Eur. V tejto časti je odvolanie žalovaného dôvodné.

108. Pokiaľ ide o sumu 6,64 Eur, ohľadne nej odvolací súd uvádza, že nejde o preddavok na znalecké dokazovanie, ale ide o sumu, na zaplatenie ktorej bol žalovaný (rovnako tak žalobkyňa) zaviazaný voči znalcovi (na účet znalca H.. X. Č.), tak ako uvedené vyplýva z uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 16. mája 2018 č.k. 15C/113/2007-1519, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9.6.2018. V tomto prípade nejde preto o sumu, ktorú by žalovaný zaplatil ako trovy štátu, preto táto suma zo strany súdu správne nebola zohľadnená. V tejto časti odvolanie preto nie je dôvodné.

109. Na základe uvedeného odvolací súd preto výrok V. napadnutého rozsudku zmenil tak, že žalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť štátu trovy vo výške 459,85 Eur, t.j. zohľadniac žalovaným vyplatenú sumu preddavkov na trovy štátu vo výške 200 Eur.

110. Pokiaľ ide o VII. výrok, ktorým súd stranám sporu nepriznal náhradu trov konania, ide o závislý výrok, ktorý súčasne odvolaním napadla žalobkyňa. V prejednávanom prípade odvolací súd ale zmenil rozhodnutie, preto bolo potrebné rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 2 CSP spolu s výrokom o trovách odvolacieho konania.

111. Aplikujúc § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP možno konštatovať, že vypoíadanie bezpodielového spoluvlastníctva bolo v záujme oboch strán sporu, ktorí sa v konečnom dôsledku nedohodli na vypoíadaní BSM bez ingerencie súdu, súčasne každá strana mala v konaní úspech iba čiastočný, čo platí tak pre konanie na súde prvej inštancie, tak pre odvolacie konanie (v súvislosti s konečnou zmenou napadnutého rozsudku), preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania nepriznal.

112. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).